Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 129. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 14-го ЛИПНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JULY 14, 1981 No. 129. VOL. LXXXVIII

ЕЛМАЙРА ГОТУЄТЬСЯ ДО ВІДСЛОНЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА Т. ШЕВЧЕНКОВІ

Д-р М. Куропась буде головним промовцем

Елмайра, Н. Й. — Субота і неділя, 22-го і 23-го серпня, будуть історичними днями тут для українсько-американської громади, бо того кінця тижня буде багато тут активностей і святкування з нагоди відкриття нового пам'ятника Тарасові Шевченкові, що стоятиме в центрі публічного парку його імени.

Запланований концерт на суботу, 23-го серпня, прикрасить своїм співом оперний співак з Метрополітальної опери Андрій Добрянський, піяніст-акомпаньятор Тома Гриньків, „Гомін" — ансамбль бандуристів з Ню Джерзі; „Сурма" — хор з Сиракюзів, Н. Й.; танцювальна група „Черемош" з Рочестеру, Н. Й.; і місцевий танцювальний ансамбль.

У суботу вранці, 22-го серпня, о год. 11-ій урочисто відкриють офіційні представники міста, УКЦеркви і української громади пам'ятник Пророкові України. Владика Василь Лостен, єпископ Стемфордський, поблагословить Пам'ятник. Д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника УНСоюзу, виголосить слово про Великого Кобзаря. З мистецьких одиниць тут, на самому відкритті Пам'ятника, співатиме ансамбль бандуристів „Гомін". В історичних цих урочистостях пообіцяли взяти участь кілька сенаторів і конгресменів, як і інші визначні особистості американського світу.

Після самого відкриття у Парку ім. Шевченка, що так називатиметься від тієї події, буде цілоденне святкування, участь у якому візьме оркестра „Веселка" з Бінггемтону, Н. Й. Тут будуть стенди з українськими стравами й інший пікніковий харч, холодні й гарячі напої, а крім того — прерізні гри для дітей, молоді і дорослих.

Якраз тепер Шевченківський комітет Пам'ятника, що його очолює інж. В. Корчинський, шліфує останні деталі цієї імпрези, працюючи одноразово над завершенням Пропам'ятної книги, що вийде з друку влітку перед цим торжеством.

Шевченківський комітет в Елмайра Гайтс закликає всіх українців з міста, околиці й дальших українських поселень прибути на цей великий день до їхнього міста і приєднатися до святкувань. Якщо хтось хоче скласти свою цеглинку на будову цього Пам'ятника, може це зробити, висилаючи свій дар на Shevchenko Memorial Fund, 156, Horseheads Blvd., Elmira Heights, N. Y. 14903. Повний список всіх жертводавців буде оголошений у Пропам'ятній книзі.

Комітет для балтійців і України відбув перші наради

Вашінгтон (Американці в Обороні Людських Прав в Україні). — „Нам потрібно більше членів до Ад гок Комітету в справах Балтійських країн і України як у Палаті Репрезентантів, так і в Американському Сенаті" — висловився конгресмен Браєн Доннелі (демократ з Массачусетс) під час спеціяльних публічних зборів Ад гок Комітету Палати Репрезентантів у Капітолі, тут, 11-го червня, 1981 р.

„Нам потрібна підтримка всіх етнічних груп, щоб поширити цей Ад гок Комітет і зробити його двопартійним і двопалатним", — твердив конгресмен Чаарлз Ф. Догерті (демократ з Пенсильванії), який був головою зборів. Він подав, що в Комітеті вже 19 конгресменів. Крім Ч.Ф.Догерті і Б.Коннелі членами Комітету є конгресмени: Дон Ріттер (республіканець з Пенсильванії), Джеймс К.Койн (республіканець з Пенсильванії), Дон Бейлі (демократ з Пенсильванії), Юджін Аткінсон (демократ з Пенсильванії), Ричард Оттінген (демократ з Ню Йорку), Джозеф Адаббо (демократ з Ню Йорку), Джералдін Ферраро (демократка з Ню Йорку), Кристофер Сміт (республіканець з Ню Джерзі), Едвард Дервінськi (республіканець з Іллиної), Франк Аннунціо (демократ з Іллиной), Генрі Гайд (республіканець з Іллиной), Тобі Рот (республіканець з Висконсин), Ніколас Маврулес (демократ з Массачусетс), Лоренс Кофлін (республіканець з Пенсильванії) Джан ЛеБутіліє (республіканець з Ню Йорку), Вілліям Карні (республіканець з Ню Йорку), і Джеймс Флоріо (демократ з Ню Джерзі).

Члени лотишської, литовської, естонської та української делегацій запевнили свою підтримку в приєднанню нових членів для Ад гок Комітету в Палаті Репрезентантів і в Сенаті. Українська делегація складалася з груп за людські права з Филядельфії, Рочестеру, Нюарку і з Української Національної Інформативної Служби (ЮНІС — УККА) з Вашінгтону, Д.К.; були в делегації також представники АОЛПУ та багатьох інших організацій.

Данило Марчишин (член АОЛПУ) повідомив, що його організація — Американці в Обороні Людських Прав в Україні з осідком в Нюарку — вислала листи до всіх конгресменів і сенаторів з просьбою прилучитися до Ад гок Комітету, і вона докладе зусиль, щоб приєднати всю 15-ти особову делегацію зі стейту Ню Джерзі до Комітету разом з сенаторами. Конгресмен Догерті сказав, що він радо прийме будь-яку допомогу і висловив надію, що більше організацій заанґажується в цій справі.

Чарлз Ф.Догерті, який вже перед тим зустрівся з членами Ад гок Комітету у справі Балтійських країн і України, звернувся до присутніх етнічних делегацій за додатковими суґестіями, після чого він подав справи, які стоять на порядку дня Комітету:

* Відзначування спеціяльними ухвалами Днів, які мають особливе значення для українських і балтійських громад.
* Шукання зв'язків з Державним департаментом у справах, якими зацікавлені ці громади, включно з фінансуванням вільних іноземних місій і права визначати послів.
* Відновлення заходів оснувати Американський консулят у Києві і затруднити в ньому особу, яка володіє українською мовою.
* Обставання за політичними в'язнями (у СССР).
* Підтримка радіо „Вільна Европа", радіо „Свобода" і „Голос Америки".
* Встановлення зв'язків з видавничим Бюром Уряду з метою виправляти мапи і документи, на яких надруковано невірні дані про Латвію, Литву, Естонію і Україну.
* Вивішування національних прапорів у відповідні Дні незалежности цих народів у Капітолі у Вашінгтоні і утривалення відповідним пам'ятником ідеї волі для Поневолених Народів.
* Приєднання до Ад гок Комітету членів обох партій у Палаті Репрезентантів і в Сенаті.

Учасники зборів у записах і коментарях порушували справу збіжевого ембарго щодо Совєтів, подвійного совєтського громадянства, надмірних платностей за посилки до СССР, відкриття консуляту в Києві з кваліфікованим персоналом, про американську підставову політику відносно Балтійських країн, статус совєтських вояків в Україні і в Балтійських країнах, що

(*Закінчення на стор. 7*)

На Близькому Сході проходять політичні й мілітарні маневри

Вашінгтон. — Басейн східньої частини Середземного моря і прилягаючі до нього країни стали тереном цілого ряду політичних потягнень і військових заходів Президент Реґен доручив своєму спеціяльному висланникові знову удатися туди. На закінчення маневрів совєтської морської фльоти й десантних частин в східній частині Середземного моря совєтська морська піхота висадилася в Сирії.

В Ливані, не зважаючи на американські заходи й на посередництво комісії Арабської ліґи, ще не дійшло до повного перемиря. Сирійські військові частини ще далі окружують християнський центр Заглє і командування сирійських військ не розпочало ніяких заходів для усунення з долини Бекаа своїх ракет совєтської продукції, які загрожують ізраїльському летунству й через що Ізраїль домагається їхнього усунення. Для підкреслення своєї підтримки Сирії Совєтський Союз зарядив спільні сирійсько-совєтські морсько-континентальні маневри. В маневрах взяли участь спеціяльні десантні частини Червоної армії, а між ними совєтська морська піхота, якої елементи висадилися на терені Сирії й узяли участь у спільних операціях. Цим своїм потягненням Москва підкреслила повну пов'язаність з Сирією та зобов'язання Совєтського Союзу боронити її в разі потреби навіть збройною силою.

З дотепер ще не зовсім вияснених причин Аман несподівано зарядив великі обмеження для чужинців, які вступають з Амману на територію Ізраїлю. Дотепер ніяких обмежень цього рода не було. У відповідь на те уряд прем'єра Менахема Беґіна видав обмеження зі свого боку для всіх туристів, які прибувають транзитом з Йорданії. Всім їм відтепер заборонено повертатися назад через Йорданію й вони мусять покидати Ізраїль з ізраїльських пунктів і під ізраїльською контролею. Прем'єр Беґін заявив, що ізраїльські обмеження будуть знесені тільки після знесення обмежень, що їх завели державні чинники Йорданії.

Хоч між Йорданією й Ізраїлем немає дипломатичних зв'язків, дотепер рух туристів і населення між обидвома країнами не зазнавав ніяких обмежень. Ізраїль традиційно не ставляв перешкод своїм громадянам у виїздах до Йорданії, а Йорданія, якої частина до війни 1967 року був правий берег Йордану, видавала своїм громадянам внутрішні пашпорти, які уповноважнювали до переходу мосту Алленбі до Ізраїля. Теперішні загострення припинять значну частину того руху населення.

В АНГЛІЇ ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ ВНУТРІШНЯ КРИЗА

Лондон, Англія. — Англійській поліції не вдалося повністю припинити вуличні заворушення й напади на промислові й торговельні заведення та на поліційні станиці. Групи молоді, чорної й білої, пробували штурмом здобути поліційну станицю в дільниці Мосс Сайд в Манчестері. Поліції вдалося відбити наступ без ужиття зброї, бо англійська поліція зброї не носить і не передбачено, щоб поліцисти на службі її уживали. Для ужиття зброї поліцією треба спеціяльних дозволів від відповідних державних чинників. Так само в Лондоні, в дільниці Вулвич групи молоді нищили установи й підприємства.

Англійська поліція, яка відома зі своєї повздержливости, починає говорити про „міську партизанку" в Англії. Так само численні спостерігачі висловлюють побоювання, що коли не вдасться припинити заворушень негайно й радикально, тоді можуть постати бойові ядра, які почнуть збройні напади, як це було в інших випадках.

В англійському парляменті дебати в тій справі прибрали дуже гострий характер. Посли Лейбор партії, а зокрема її ліве крило обвинувачують консервативний уряд, що той своєю політикою руйнує англійське суспільне життя й державну систему. До якого розгарячкування дійшло в парляменті може послужити ілюстрацією, що один з передових послів Лейбор партії, Ерік Геффер, намагався закричати прем'єра Маргарет Тачер в часі її виступу, викрикуючи до неї „Ти, дурна бабо" „ю стюпід вумен". Лейбор Партії намагається переконати англійську публічну опінію, що причиною заворушень є економічна політика консервативного уряду. Такі твердження рішуче заперечують речники уряду, вказуючи на те, що участь у заворушеннях у великому числі взяли діти шкільного віку, які не мають ніякого відношення до ринку праці. Поліційні органи, які пильно збирали інформації про закулісся і перебіг вуличних акцій ствердили, що в тих акціях була застосована майже військова тактика. Хтось поприміщував у важливих місцях обсерваційні пункти, які передавали інформації до тих, хто керував акціями на вулицях, а крім цього між демонстрантами були люди з радіоапаратами, якими вони передавали інструкції та інформації різним виступаючим групам. Газети висловлюють припущення, якого не потверджує поліція, ані інші урядові чинники, що заворушення могли бути зорганізовані троцькістами, або ІРА.

Дотепер більше як 30 міст охопили заворушення. В деяких містах прибрали вони дуже гострий характер, в інших поліція швидко опанувала ситуацію. Уряд приспішено приготовляє протизаходи подвійного характеру. З одного боку поліційно-адміністраційні й судові, з другого боку схваленням пляну заробіткових зайнять для всієї післяшкільної молоді. Молодь, яка не знайшла праці на вільному ринку і не студіює буде затруднена на фінансованих державою роботах, або переходитиме професійний вишкіл також на кошт держави.

Світова реакція на заворушення з одного боку виявляє заскочення наглим вибухом таких масових і таких гострих заворушень, але з другого боку підкреслює спокій, повне опанування й прагматичні протизаходи англійської державної влади.

Яків Гніздовський бере участь у пересувній виставці

Ню Йорк, Н.Й. — В минулому році Пратт Ґрафік Центр у Брукліні, відома на всю Америку мистецька інституція, зорганізувала була цікаву виставку „Тварин в друку" у своїй ґалерії, яка мала великий успіх в Ню Йорку. У цій виставці мистець Яків Гніздовський був репрезентований двома цікавими дереворізами, які втішалися загальним захопленням відвідувачів.

Яків Гніздовський

З уваги на великий успіх „Тварин у друку" виставку, яка тривала два місяці — грудень 1980 і січень 1981, — вирішено перетворити в пересувну виставку, щоб її можна було показати по всій Америці. І вже в квітні ц.р. ця виставка експонувалася цілий місяць від 1-го до 31-го, у Нюлетт, Н.Й., а в липні на цілий місяць переїхала до Джорґенсен ґалерії в Коннектикатському університеті в Сторрс, Конн., це якраз проходить тепер успішно. Весь місяць вересень ця виставка експонуватиметься в Ганноверському коледжі в Індіяні; в листопаді цілий місяць виставка перебуватиме в Люївільській Школі Мистецтва у Анкорадж, Кентакі.

В році 1982-му ця пересувна виставка, в якій і далі є ці два прегарні й оригінальні дереворізи українця-мистця Якова Гніздовського, буде показана в таких місцях: цілий місяць січень, від 1-го до 31-го — в Міннесотському університеті в Морріс, Мінн.; місяць березень — в університеті Північної Каролайн в Шарлотт, Норт Каролайна, в травні виставка буде в Мінт—Музеї мистецтв також в Шарлот, Норт Каролайни. В липні буде в університеті Брингам Янґа у Прово, Юта; місяць вересень — в Ніяґарському Комюніти коледжі в Санборн, Ню Йорк, і на кінці цих переїздів весь листопад пересувна виставка „Тварин в друку" буде в Адам-Стейтовому коледжі в Аламоза, Колорадо.

Одноразово з цим тривалим показом дереворізів Я. Гніздовського тепер, в липні, від середи 1-го до 12-го в неділю, мистець мав виставку у ВанСтаатен Ґалерії у Чікаґо, Іллиной, що пройшла з великим успіхом. Це була „подвійна" виставка, бо поруч з Я.Гніздовським експонувала тут свої твори скульптор Марджорі Мішель, яка також залюбки ліпить звірят, і в цьому нагадує дечим — твердять деякі знавці — Гніздовського.

Відбудеться Фестиваль Молоді на „Верховині"

Ґлен Спей, Н.Й. — В днях 17, 18 і 19-го липня 1981 року, відбудеться на оселі Українського Братського Союзу „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й., шостий Фестиваль Української Молоді з участю ансамблів з Чікаґо, Вашінгтону, Торонта, Ню Йорку і інших місцевостей.

Цього року на просторій сцені „Верховини" на тлі столітніх сосон виступить вперше Танцювальний ансамбль СУМА „Україна", кер. Степан Бабик, хореограф Євген Літвінов. Популярний вокальний ансамбль „Намисто" з Вашінгтону, який випустив уже дві власні платівки, виступить тепер з новою програмою, присвяченою творчості трагічно померлого композитора Володимира Івасюка.

Хор „Думка" з Ню Йорку виступить з концертом в суботу в пополудневій програмі, під керівництвом Степана Комірного. Всі три дні виступатимуть учасники Мистецької Студії Танців Роми Прийми-Богачевської з показами нових креацій у ділянці танців. Програма переплетена виступами гуцульських музик та сольо співами Богдана Андрусишина. Окремі концерти дадуть оркестри „Буря" з Канади і „Іскра" та „Червона Калина".

По концертовій програмі в п'ятницю — забава при звуках оркестри „Буря" з Канади. В суботу по програмі забава при звуках оркестр „Буря", „Іскра" і „Червона Калина" в павільйоні і на відкритому просторі під наметом.

Під час Фестивалю відбуватимуться виставки, покази мистецьких виробів і картин. Участь беруть понад 35 мистців і підприємців з різним крамом.

Для гостей відкрита простора їдальня оселі, як теж на площі Фестивалю польова кухня та стенди з різними харчами і напоями.

„ШАХТАР" ВІДМОВИВСЯ ВІД УЧАСТИ В ТУРНІРІ

Ню Йорк, Н. Й. — Українська футбольна дружина „Шахтар" з Донецька в останній хвилині відмовилась від участи у футбольному турнірі поміж дружинами „Космос", „Савтгемптон", Англія і Сієтл, Ваш. Причиною відмови „Шахтаря" була участь в дружині „Космос" змагуна Стіва Веґерле громадянина Південної Африки, яку СССР обвинувачує в практикуванні політики апартеїду. Дружину „Шахтар" заступив шкотський клюб „Селтік" Ґлазґов.

У світі

ТЕРОРИСТИ З ЧЕРВОНИХ бригад загрозили, що вб'ють, схопленого ними більш як два місяці тому, відомого політичного діяча Чіро Чіріллo, якщо міська управа в Неаполі не виконає їхніх вимог. Декілька днів тому інша терористична група Червоних бригад вбила Джюзеппе Талієрчіо, промислового менаджера, якого вони тримали закладником. Загострення терору італійських Червоних бригад прийшло в часі, коли новий уряд під проводом Джіованні Спадоліні, провідника республіканських радикалів, приступив до виконування своїх обов'язків після отримання вотуму довір'я у парляменті. Уряд Спадоліні зобов'язався перевести рішучу боротьбу з тероризмом. Він дістав у парляменті 182 голоси проти 124. Голоси проти були від членів комуністичної партії та правого крила, яке симпатизує з колишнім фашизмом. Червоні бригади, крім Чірілля, тримають ще двох інших закладників — Ренцо Сандруччі, керівника автомобільної фабрики Альфа Ромео і Роберта Печі, брата колишнього члена Червоних бригад, який перейшов на бік уряду і допомагає у боротьбі з терористами.

ПІСЛЯ ТОГО як аятолла Хомейні звернувся до всіх іранців, щоб вони перебрали на себе функції поліційних донощиків, тепер він звернувся до визначеного ним головнокомандуючого іранських збройних сил генерала Валіоляга Фаллягі з дорученням перевести чистку в армії, а до всіх командирів і вояків зі закликом доносити на своїх товаришів, якщо вони в чомусь поводяться не так, як цього вимагає ісламський режим. У своєму зверненні до головнокомандуючого аятолла Хомейні сказав: „Вояки зобов'язані звітувати своїм командирам про всіх інакшедумаючих у їхніх рядах. А командири зобов'язані передавати таких людей судам, щоб вони були покарані". Своє звернення аятолла закінчив: „Звертаюся до революційних судів, щоб вони стосували рішучу ісламську справедливість до продажних одиниць. Всяка поблажливість буде, неначе вияв милости до гострозубого тиґа". Одночасно з дорученням аятолли Хомейні поширено засяг екзекуцій. Від усунення колишнього президента Бані-Садра розстріляно 145 людей, як підозрілих у симпатіях до нього.

ОСТАТОЧНА Й ДЕФІНІТИВНА перевірка вислідів виборів до парляменту в Ізраїлі ствердила повну перемогу Лікуд партії прем'єра Менахема Беґіна. Лікуд дістала майже 11,000 голосів більше, як, як опозиційна партія. Це зміцнило мандат уряду Беґіна, що його він тепер наново оформлює.

ІНҐА ТОРСОН, представник Швеції на міжнародній розброєновій конференції у Женеві, заявила: „Совєтський Союз, побоюючись, що його імперія впаде, поневолює і загрожує своїм сусідам". Вона також заатакувала ЗСА за злагіднення політики оборони прав людини.

БРАЗИЛІЯ, НАЙБІЛЬШИЙ продуцент кави у світі, обнизила майже на 50 відсотки гуртову ціну на всі роди кави. Одначе професійні джерела в ЗСА повідомляють, що така велика обнижка ціни на каву в Бразилії не відіб'ється, або мало відіб'ється на детальних цінах на каву в ЗСА. Одним з арґументів купецького світу є цей, що вже минулого року обнижено ціни на каву. Одначе минулорічну обнижку спричинив минолорічний стан на світовому кавовому ринку, — відповідають кола консументів. На всякий випадок, годі сподіватися значнішої знижки на ціни кави, бо децизії у цих справах є в руках купецьких кіл, а ці завжди знайдуть причину, щоб заморозити ціни. Вони вже висовують арґумент, що нестабільність господарського положення вимагає від них створення більших готівкових резерв, щоб бути приготованим на всякі несподіванки. Значить, ситуація нагадує те, що діється на [illegible] ринку. Не лише не прийшла передбачена підвишка цін на нафтову ропу, але навпаки, ціни на ропу впали й ще далі існує знижкова тенденція, але ціна бензини відповідно не зменшується.

В Америці

ГЕН. ЕДВАРД РОВНІ, номінат президента Роналда Реґена на становище голови переговорів про роззброєння і переговорів, метою яких є обмеження стратегічної нуклеарної зброї, заявив кореспондентам, що Уряд З'єднаних Стейтів Америки підпише зі Совєтським Союзом договір, який не змагатиме до скорочення досі напродукованої зброї, але зате він ефективно впливатиме на перегони в зброєнні і тим самим зупинить накопичення совєтської нуклеарної зброї, зокрема стратегічних атомових ракет. Ровні при тому критикував раніший договір підписаний в 1979 році президентом Джіммі Картером і генеральним секретарем ЦК КПСС і головою Президії Верховної Ради СССР Леонідом І. Брежнєвим у Відні. Цей договір, як відомо, не був ратифікований Сенатом ЗСА після совєтської інвазії на Афґаністан.

ДЕКІЛЬКА ЧЛЕНІВ КОНҐРЕСУ звернулися офіційно до Адміністрації президента Роналда Реґена з проханням, щоб Уряд ЗСА поробив всякі заходи перед ЮНЕСКО, організацією ОН в справах освіти, науки і культури, яка має намір ввести певні обмеження для преси у світі. Елліот Ейбрамс, заступник державного секретаря для міжнародніх організацій, заявив, що З'єднані Стейти Америки будуть поборювати намагання совєтського бльоку і країн так званого третього світу осягнути перед ОН, зглядно його організацією, таке обмеження. Складаючи зізнання перед конґресовою підкомісією для прав людини і міжнародних організацій, Еймбармс відкинув закиди, що нібито Уряд Реґена і тут стосуватиме форму тихої дипломатії і не протестуватиме голосно. Деякі сенатори і конґресмени заявили, що свобода преси і вислову не може бути темою жадних переговорів чи пертрактацій.

ФЕДЕРАЛЬНА ЛАВА ПРИСЯЖНИХ в Лос Анджелесі визнала винним у шпіонажі в користь Польської Народної Республіки колишнього інженера летунської компанії Вілліяма Голдена і Маріяна Зарецкого, керівника польсько-американської корпорації, які передавали засекречені, переважно військові документи польському комуністичному урядові у Варшаві. Прокуратура закидає обидвом бодай 20 порушень, що їх можна назвати шпигунством в користь закордонної держави і поїздку Белла до Европи, під час якої були передані польським чинникам не тільки засекречені документи, але також американська валюта, золото й інші вартісні речі. Шпигунську сітку відкрили службовці Федерального Бюра Інвестиґацій (ФБІ), які довший час слідкували за діяльністю названих шпигунів.

ДВІ ПРОФСПІЛКИ, які об'єднують у своїх рядах від 500 до 600,000 поштових робітників, домагаються підвишки платень аж на 50 відсотків на протязі чергових трьох років, бо, мовляв життєва стопа значно піднеслася і робітники [illegible] знаходяться у низьких платничих катеґоріі. Якщо б федеральний Уряд погодився на вимогу профспілки, то оплати звичайного листа треба б автоматично піднести з теперішніх 18 на бодай 40 центів.

РЕЧНИКИ КОЛИШНЬОГО РЕЖИМУ Поль Пота в Камбоджі перейшли до протинаступу на політичному відтинку проти теперішнього комуністичного режиму в цій країні. Колишній міністер закордонних справ в уряді Поль Пота ствердив, що жертви переслідувань цього уряду значно нижчі від жертв, які тепер поносить населення в Камбоджі. Єнґ Сарі, один з речників попереднього уряду, який прибув на конференцію ОН в справі Камбоджі, заявив, що не більше одного відсотка жертв у Камбоджі спричинила політика і переслідування уряду. Більшість жертв загинуло з інших причин. У справі загального числа жертв є також великі розходження. Максимальну цифру подають на приблизно три міліони, а інші кажуть, що не було більше мільйона жертв. Конференцію в ОН в справі Камбоджі засуджує Москва та її сателіти з огляду на те, що на ній будуть дискутувати над політикою теперішнього уряду, який після окупації Камбоджі в'єтнамськими військами, назначило військове в'єтнамське командування.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.
P.O. Box 346 Jersey City N J 07303

Символічне призначення

Великими зусиллями та в обличчі численних небезпек і загроз польський народ закріплює своє місце під сонцем і поширює свою ролю серед народів світу. Призначення Папою Римським Іваном Павлом II єпископа Вармії Юзефа Ґлємпа на Архиєпископа Ґнєзна, першої столиці і кореня польської держави та Варшави, а тим самим на Примаса, тобто Главу Католицької Церкви в Польщі, є черговим великим кроком у тому напрямі.

Вармія — прастара польська провінція. Тут ще 1143 року постало католицьке єпископство , яке після Другої світової війни стало знову частиною польської католицької юрисдикції. Ці терени належали до польської держави й були під суверенністю польських королів, але в добі хрестоносних походів прибув сюди Тевтонський орден хрестоносців, яким польські королі надали землі й право ними правити. Цей орден швидко ріс і розростався і з часом став головним форпостом германського тиску на схід — „Дранґ нах Остен". І хоч 1410 року русько-литовсько-польські війська розбили на полях Ґрунвальду (Таннебергу) заковані в залізо тевтонські полки і назавжди зламали хребет Тевтонському орденові, але німецькі впливи тут не заникли. На протязі десятиліть і століть вони росли і міцніли, аж врешті ці землі стали частиною пруського королівства, а з ним і німецької держави.

Після Другої світової війни південна частина Східньої Прусії після довгих століть повернулася у склад Польщі, а з нею і дієцезія Вармії зі столицею в Ольштині (Алленштайні), а північну частину забрали собі Росія із столицею в Кеніґсберґу, перейменувавши його на Калінінград. Різні німецькі чинники, а з ними й частина католицького клеру та ієрархії оспорювали право поляків наставляти свої єпископати на відзисканих від німців землях. Але поляки на це не звертали найменшої уваги й закріплялися на тих теренах на кожному життєвому відтинку. А тепер рішення Ватикану зробити єпископа Вармії Примасом Польщі формально перерішує цю проблему.

Польща вертається до колиски, звідки вона вийшла. В гітлерівському потопі загинув „Дранґ нах Остен", а на його місці народжуються новий уклад сил, нові історичні рухи, зовсім нова дійсність. Відзискуючи свої колишні терени на заході, з якими зв'язана історична велич польської держави. Польща створює нову геополітичну ситуацію, у якій може вирости зовсім нова державно-політична конфіґурація. На полях Вармії, під Ґрунвальдом 1410 року покладено основи ягайлонської імперії. Історія не повторяється, місця на нові чи старі імперії немає, але наш час вагітний великими політичними пересуненнями. І тому номінація єпископа Вармії Примасом Польщі може бути не лише звичайним актом у творенні нової ієрархії Церкви в Польщі, але й символом, а може й передвісником вагоміших подій і ситуацій.

Призначення єпископа Вармії Ґлємпа на Примаса Польщі прийшло в особливий час. Польський народ знайшовся в особливій ситуації. Придушуваний Москвою й задурманюваний марксистською схолястикою та комуністичними нездарами, польський нарід починає отрясатися з тих усіх російських наносів. І сьогодні основна проблема для Москви не в тому, чи її польські комуністичні кукли затримають їй вірність, а в тому, що оце тут під її боком і під загрозою її ракет, гармат і танків польський народ стає сувереном на своїй землі. Питання — ані в соціялізмі, ані в комунізмі, ані в приналежності до Варшавського пакту, а в тому, що поляки хотять самі вирішувати свою долю, не питаючись Кремля. А таке прагнення більш заразливе і небезпечне для імперіялістичних російських забаганок, як усе інше.

Про єпископа Юзефа Ґлємпа, а тепер архиєпископа Ґнєзна і Варшави, не багато відомо. Офіційні кола в Ватикані назвали його номінацію „перфектним вибором", профспілкова позацензурна газета в Польщі назвала його „одвертим, глибокодумаючим, відповідним для тієї позиції", а ректор Понтифікального інституту в Римі і учитель Ґлємпа монсеньйор Францішек Мачиньскі сказав: „Він є експертом у справах державного життя та в питаннях комуністичної партії".

Усі ці свідоцтва, ще й в додатку до факту, що архиєпископ Ґлємп перейшов добру школу під рукою Примаса покійного Вишиньского, а під комунізмом виріс і виховався, заповідають добре на майбутнє. А це майбутнє Польщі й польського народу не буде легке. Поляки постали до повного і незалежного керування своєю долею. А це в обличчі Москви недопустима річ. Після Юґославії і Китаю, які відкинули й заперечили духовий примат Москви, якщо б таке саме сталося з Польщею — очевидно в іншій формі і без виходу з Варшавського пакту, бо на це Москва фізичною силою не дозволить, — то це був би кінець Москви, як комуністичної Мекки.

З того висновок, що боротьба не лише загострилася, але піднеслася на вищий рівень, збагатилася зовсім новими елементами й силами, які долучилися до того, що створили польські робітники в серпні 1980 року і пізніше.

Франц Липецький

ПОЛІТИЧНЕ ЗЛОВЖИВАННЯ ПСИХІЯТРІЄЮ У СССР

Хтось міг би поспитати, чи існує Світова Асоціяція Психіятрів, яка поборювала б політичне зловживання психіятрією. У відповідь на це питання можна сказати, що така асоціяція існує і до неї належать групи з Франції, Канади, Голляндії, Швайцарії, Німеччини і Великобританії. Секретарем цієї асоціяції є д-р Ґерард Блекс.

На це, що почала нагло вестися дискусія — чи розпочати процес усунення Совєтського Союзу з цієї Світової Асоціяції Психіятрії, складаються три причини. Перша ця, що совєтська поліція й інші авторитети продовжують практику ув'язнення умовоздорових дисидентів у шпиталях для умовохворих, „лікуючи" їх сильними наркотиками. Друга причина ця, що Совєтське Товариство Психіятрів відмовилося від співпраці з комітетом Світової Асоціяції Психіятрів (WPA), яка постала в 1977 році для досліджування цих практик, і третя, що в часі між лютим 1980 і лютим 1981 роками кремлівська служба безпеки арештувала всіх шістьох членів московської комісії праці, яка досліджувала і боролася проти надуживання по шпиталях наркотиками.

Ці три головні фактори, взяті разом, доказують, що совєтське товариство психіятрів протилежно до резолюції з 1977 року, не вчинило нічого, щоб виелімінувати зловживання політичною психіятрією у Совєтському Союзі. Тому тільки наполегливим зусиллям медичних і гуманітарних груп в останній декаді, внаслідок лагідного натиску і протесту, довели до звільнення Леоніда Плюща і допомогли жертвам кагебівської психіятрії і їхнім оборонцям. Потрібно щось сильнішого, щоб покласти кінець глибоко закоріненій зловісній практиці. Її коріння задемонстровано в подробицях: Московська комісія праці, філія Гельсінкської групи і її попередники ствердили біля 500 випадків зловживання. Їхні психіятри — Александер Волошанович і Анатолій Коріягін перевірили понад 50 осіб і з різних сект, які стали жертвами зловживання психіятрією у СССР, та написали про них докладний звіт, у якому доказували, що ті жертви є здорові і не потребують ніякого лікування. Групи незалежних психіятрів у ЗСА і Франції після докладної лікарської перевірки Плюща, ген. Григоренка й інших ствердили, що в них немає жадної ознаки умової хвороби. Д-р Юрій Новіков, секретар совєтського товариства психіятрів, який у 1977 році втік до Західньої Німеччини, підтвердив на Заході зловживання психіятрією у Совєтському Союзі і додав до цього деталі, доступні тільки мешканцям Совєтського Союзу.

Недавно 43-річний гірник у Донбасі Олексій Микитин підпав під категорію зловживання психіятрією за те, що в 1969 році при допомозі друзів праці старався поправити умови і безпеку праці в копальнях. За те, його ограблено, а потім силою інтерновано на 4 роки до закладу для умовохворих. Після звільнення, на протязі одного року йому відмовляли працю, а відтак його знову заарештовано — з терміном ув'язнення на 3 роки за те, що він старався виїхати за кордон. Минулого року він почав формувати вільну торговельну унію у Донецьку і вислав свій заклик до Англії: „Покликуючися на гарну традицію торговельних уній, сформованих у важкій боротьбі за права робітників Великої Британії, прошу підтримати нашу новостворену групу в Совєтському Союзі". В грудні закордонні журналісти перевели з ним інтерв'ю і його знову за те арештовано. В січні його визнано кримінальнохворою людиною і запроторено в шпиталь для умовохворих в Дніпропетровську. Чотири місяці раніше Коріягін, лікар з вищим ступенем диплому психіятрії, ствердив, що Олексій Микитин відзначається атрактивною особистістю та інтеліґенцією. У звіті він написав, що в Микитина немає ніякої психічної недуги чи персональної хвороби і в нього немає познак, що він колись був в одній з тих умов.

Інший випадок відноситься до 24-літнього студента Віктора Рижова-Давидова з Куйбишева. За свою часть у студентській групі обороні прав людини його переслідувало КҐБ і погрожувало психіятричним лікуванням. Він відшукав робітничу комісію в Москві і там його переслухав лікар Волошанович, який ствердив, що Давидов є інтеліґентною людиною з повною відповідальністю за свої вчинки. Місяць пізніше д-ра Волошановича заарештували і вмістили у психіятричне заведення у Челябінську для перевірки."

Коли в минулому році дружина Рижова-Давидова відвідала його у в'язничному шпиталі в Казані, його змушувано заживати сильний психотропічний наркотик „маєнтіл", не зважаючи на це, що він хворів на печінку, мав болі і дуже змарнів, його волосся зовсім посивіло, а його нагла фізична деґрадація у кількох перших тижнях переконала його, що він ніколи не вийде зі шпиталю живий. Коли він скаржився жінці — психіятрові на нелюдське трактування, вона сказала: „Я вам збільшу дозу до 200 таблеток денно", додаючи, що вони мають свій власний спосіб лікування людей. У листопаді Рижова-Давидова перенесли до в'язничного шпиталя у Благовіщенську, близько берегів Тихого океану, 4,500 кілометрів від дружини і друзів. Там майже неможливо було його відвідати, бо він був вповні ізольований і його становище було гірше від становища Плюща у 1974-75 роках. В розпачі його дружина апелювала до при-

(Продовження на ст. 7)

З господарського життя

Одна з найбільших французьких текстильних фірм Аґаш—Віллььоо, група, яка є власником міжнародного дому мод Христіяна Діор та товарових домів Корветт попала в платничі труднощі. Французький уряд стурбований цією справою, бо Аґаш-Віллььоо затруднює у Франції понад 20,000 робітників. Група Аґаш-Віллььоо буде, мабуть, першою у якій французькому соціялістичному урядові прийдеться інтервініювати, щоб не допустити до банкрутства й замкнення її підприємств. Справа тим більше небезпечна, що центральне підприємство чотирьох братів Віллььоо-Сент Фрер уже зголосило в суді банкрутство і пошукує негайно 70 мільйонів долярів на погашення залеглих платностей, яких воно не було всилі на час вирівняти. Скомплікованість ситуації цього торговельно-промислового комплексу змусила суд доручити комісаричному адміністраторові перевести реорганізацію цілого комплексу й остаточно перевірити, що з нього пощастить урятувати; наприклад ціла система крамниць Корветт у ЗСА вже виставлена на продаж.

Гарячка закупу одних підприємств іншими в ЗСА не лише триває далі, але й прибирає на силі. Як звичайно, інфляція по одних вдарила, а іншим допомогла надмірно розбагатіти. І тому цілий ряд фірм розпоряджує неймовірно високими фінансовими резервами, за які вони хотять набути реальні вартості. Тепер найбільший у ЗСА і в світі хемічний концерн Дю Пон де Немур намагається перебрати дев'яту по величині нафтову фірму і другу по величині вугільну компанію — Коноко, Інк. Мова про „багательку", бо про 7,3 більйона долярів. Ця операція викликала чималий відгомін на американських біржах і взагалі в американському господарському житті. Перебрання промислово-торговельного комплексу Коноко Дю Поном створить з останнього неймовірно розгалужену господарсько-фінансову імперію. У зв'язку з цим постало питання, чи департамент судівництва на це дозволить. Одначе на базі загальної господарської політики теперішнього уряду сподіються, що урядові чинники не ставитимуть ніяких формально-правних перешкод.

Положення на американському автомобільному фронті — далі невеселе. За останніх десять днів у червні продаж авт упав на 4,6 відсотка. Це найгірший період для автомобільних фірм за останніх 23 роки. Найгіршого спаду зазнала фірма Дженерал Моторс і тільки Крайслер добився підвищення кількости проданих авт.

Після довгих торгів у справі ціни на нафтову ропу мехіканський уряд рішив обнизити продукцію на 700,000 барилок денно. Дотепер він продукував 2,7 мільйона бочок денно, а після скорочення продукуватиме тільки два мільйони. Декілька тижнів тому мехіканська державна нафтова фірма обнизила ціни ропи на чотири доляри на бочілці. Проти цього запротестували різні суспільні й політичні чинники, й нафтова фірма знову піднесла ціну на два доляри на бочілці. Це викликало спротив у різних відборців у зв'язку з великою кількістю нафти на світових ринках, яка не має відборців. Деякі американські фірми постійні відборці мехіканської ропи, відмовилися її ладувати, довідавшись про підвищену ціну. Це саме зробили французи. Після рішення мехіканської фірми Петролеос Мехіканос обнизити продукцію, французи запропонували розпочати розмови. З огляду на сучасне положення на світовому нафтовому ринку обнижка продукції у Мехіко не матиме значніших наслідків.

Декілька років тому федеральний уряд Канади активно допомагав продуцентам уранової руди в Канаді створити картел для підтримки і підвишки цін. Уже тоді були проти цього протести, бо, на думку відборців уранової руди, канадський уряд займався нелеґальною діяльністю. Тепер канадський уряд був змушений подати до суду скаргу проти членів цього картелю за різні надужиття. Суд у Торонто, переглянувши документи, ствердив достатню підставу для переведення розправи. Міністер справедливости канадського федерального уряду Жан Кретієн відмовився публічно подати зміст піднесених закидів, мотивуючи це тим, що справи в суді — й до суду належить подавання евентуальних інформацій. Урановий картел зріс у велику силу не лише в ділянці уранової руди, але взагалі в копальняному промислі в Канаді. До нього належать такі ґіганти копальняних промислів як Ріо Тінто Зінк, Уранерц, Ґолф Мінералс, Денісон Майнс, а співпрацює він з усіми іншими того роду фірмами в світі. Після створення картелю йому вкоротці пощастило піднести ціни на уран майже вдесятеро.

У червні ц.р. ціни харчових продуктів зросли на 0,6 відсотка. Є це найвища підвишка на протязі семи місяців. Дальші підвишки заповіджено на наступні місяці. Зокрема передбачають підвишку цін на м'ясо в липні і серпні.

Василь Качмар

У 85-РІЧЧЯ ІВАНА ТИКТОРА

Дня 6-го липня 1981 року Іванові Тикторові сповнилося 85 років його трудолюбивого життя. Народився він у Красному, Золочівського повіту в Західній Україні. Гімназію закінчив у Львові й Рогатині, під проводом видатного педагога Михайла Галущинського. На тайному українському університеті у Львові студіював торговельні науки та право.

Першу світову війну й Українські Визвольні Змагання, у ряди яких зголосився уже 1914 року, як 18-річний доброволець.

Треба підкреслити, що сучасний високий рівень національної свідомости українського народу — це у великій мірі вислід освідомлюючої праці української преси. Як і можна сміливо твердити, що, мабуть, ніяка інша преса і журналістика не вчинила так багато національного, політичного, економічного та суспільного підйому свого народу, як саме наша національна українська преса. І хоча непривітна ворожа дійсність ставила постійно важкі перепони українській пресі, то все таки українська преса й журналісти з неабиякими зусиллями успішно проломлювали різні перепони цензури, проповідуючи друкованим рідним словом правду.

В історії української журналістики та видавництва окремий уступ буде відведений, чи вірніще, присвячений українському видавцеві Іванові Тикторові. Дня 14-го жовтня 1923 року у Львові появилося перше число часопису „Новий Час". Його першим редактором був Дмитро Паліїв, пізніше видатний політичний діяч і посол до польського сойму. Одночасно із появою цієї газети І. Тиктор почав видавати різні книжкові видання, що їх започаткував дуже цінною книжкою Михайла Возняка п. з. „Як пробудилося українське народнє життя у Галичині за Австрії". Іванові Тикторові прийшлось звести завзятий бій з польською окупаційною дійсністю, щоб добути тривкі матеріяльні основи для дальшої розбудови української преси та інших видань. У свої великі задуми І. Тиктор вклав багато зусиль, рішучости, наполегливої праці, а понад усе впертости та видержливости. І дійсно, Тиктор доказав прямо перед цілим світом, що й ми, українці, є спосібні до великих діл і досягнень, саме теж і на видавничому та пресовому полі.

І. Тиктор намітив собі вперто зорганізувати великого маштабу Українське Видавництво. У 1928 році він почав видавати „Народню Справу", тижневик для українських селян і робітників, а головним редактором став відомий публіцист і письменник Юра Шкрумеляк. Щоб, одначе, „Народня Справа" сталась масовим часописом серед нашого селянства та робітництва, Тиктор продумав новий рід забезпечення худоби. І таким робом цей тижневик уже в короткому часі масово продістався до всіх закутин Західньої України, а її наклад досягнув понад сорок тисяч примірників. Це був рекордовий тираж українського часопису за весь час існування українських часописів. Популярно називали тоді „Народню Справу" „коров'ячою газетою", але І. Тиктор за час від 1928 до 1938 року виплатив незаможним українським селянам 750,000 злотих відшкодування за худобу, яка згинула. Це унікат в історії української преси!

В отих буревійних на західньо-українських землях роках І. Тиктор почав видавати при „Народній Справі" популярно-наукову бібліотеку, п. з. „Народня Бібліотека". Кожного місяця розходилося по наших селах сотні тисяч книжечок, що пробили велетенську та важливу освідомлюючу працю. Одначе Тиктор не вдоволився існуючим надбанням, але видав „Наш Прапор", що виходив тричі в тиждень, а передплачували цей часопис і „Українську Бібліотеку" майже всі наші читачі „Просвіти". В тому часі головним редактором „Нового Часу" був д-р Мирон Коновалець, (рідний брат полковника Євгена Коновальця), а головним редактором „Нашого Прапору" був д-р Григор Стецюк. Щоб тодішню політичну дійсність на наших землях представити в кривому дзеркалі гумору, сатири й карикатури, Тиктор разом з незрівняним мистцем-карикатуристом Едвардом Козаком-Еком видавали гумористичний журнал „Комар", який став шедевром українського гумору та сатири.

Для української дітвори появлявся в тому самому часі у Видавництві І. Тиктора красний та цінний журнальчик „Дзвіночок", який в короткому часі здобув 30,000 передплатників. Редактором цього журнальчика був д-р Володимир Калина. А для нашої дуже загроженої чудової Лемківщини Тиктор видавав перший український часопис в українській мові, редактором якого був Юліян Тарнович- Бескид.

Тому, що рамки цієї статті не дозволяють на довшу оцінку Видавництва Івана Тиктора, тож треба відмі-

(Продовження на ст. 7)

Ірина Ракуш

ПРОЩА ДО ФАТІМИ ТА ЛЮРДУ

(І)

Мій давній намір — відвідати відпустові чудотворні місця: Фатіму та Люрд — здійснився 8-го травня ц. р., коли я долучилася до прочан, що їх зорганізувала стемфордська дієцезія, під духовним проводом о. шамбеляна Степана Чомка та з провідницею подорожньої агенції В. Ковбаснюк Оксаною Бережницькою. Прочани прибули з різних стейтів, а збірним пунктом нашого виїзду було летовище Кеннеді в Ню Йорку.

За шість годин лету наш літак фірми TWA приземлився на модерному летовищі в Лісбоні, Портуґалія. Ми замешкали в середмісті в гарному готелі Лютесія, де нас зустріла місцева портуґальська провідниця, яка бездоганно володіла декількома мовами. Вона супроводила нас оглядати величаві старі святині, музеї та замки колишніх королів. Ми з подивом оглянули королівську палату в Келюзі та літню резиденцію у горах Сінтра; у ній краса архітектурного багатства середньовіччя, мистецтва різьби й малярства, що їх з великою увагою охороняє держава.

Лісбон (оригінальна назва Лісбоа), — це столиця та найбільший порт Портуґалії — 10 мільйонів населення — колись могутньої королівської держави із заморськими колоніями та славним судноплавством, захоплює розлогими площами, на яких - пам'ятники королів, лицарів і церковних достойників. Із розповіді нашої провідниці довідуємося дещо з історії Портуґалії про впливи народів і культур, які залишили свої сліди на формуванні портуґальської держави. Великі симпатії до комуністичної партії, які ще кілька років тому були поміж портуґальським народом щезли, коли в Африці, через впливи комуністичної Москви, втрачено колонії та треба було прийняти на територію втікачів, в тому і чорної раси. Безупинно занепадає економічне життя. Щоб допомогти незаможним громадянам, уряд спонзорує висилку заробітчан до Німеччини та інших країн. Молоді професіоналісти виїздять до Бразилії, де, завдяки цій самій мові, мають великі професійні можливості. Одначе — з огляду на тропічний клімат — багато з них повертається на мальовничу батьківщину.

Наші духовні вправи почалися 10-го травня участю у Богослуженні в готелі, де нам призначено відповідне приміщення. Усі прочани прийняли св. Причастя. При цій нагоді наш духовний провідник о. Степан роздав присутнім книжечки з текстом Хресної Дороги та молитов на вервиці. Набожний вплив духовости о. Степана, що проявлявся під час цілої нашої прощі, витворив особливу атмосферу, яка з'єднала нас в одну велику родину паломників.

Після трьохденного перебування у Лісбоні ми вирушили автобусами до Фатіми. Щоденна програма нашої групи починалася спільною вервицею, набожними піснями, розважанням і глибокими змістом науками нашого духовного провідника о. Степана. Два дні подорожі автобусом дали нам нагоду оглянути мальовничі побережжя Портуґалії з плянтаціями виноградників, овочевими садами та яринними городами. Працьовиті портуґальці зуміли використати кожний урожайний клаптик землі на схилах гір. Милують очі причепурені терасами з квітами хати місцевих жителів, що і своїм розміром, і виглядом нагадують хати багатих людей, а не селян-хліборобів. По дорозі зупинялися ми в старих містах Бурґос, Назаре і Саляманка в Еспанії та в прекрасному курортному місті Сан Себастіян, положеному на мальовничому гірському побережжі північного крайчика Еспанії, недалеко Франції.

До Фатіми прибули ми 12-го травня, напередодні святкувань 64-ої річниці появи Богоматері трьом бідним пастушкам: Якинті, Францішкові та Лукії. Увечері, 12-го травня, на площі перед базилікою відправлено величавий молебень з участю єпископів і великої кількости духовенства. Молебень попередила процесія, на чолі якої несено на великій плятформі, зробленій із живих квітів, статую чудотворної Богоматері. Картина тисячів людей із запаленими свічками в руках, з піснями на устах, викликала незабутні переживання.

На великій площі перед базилікою є визначена Стежка Покути та Благань, по якій навколішки посуваються прочани до чудотворної ґроти Пречистої. Можна бачити багато зворушливих, незабутніх картин: поранені, закривавлені коліна не завертають прочан із шляху; мати з немовлятком на руках, із глибокою вірою в очах, на колінах посувається до ґроти Марії...

Коли погасають тисячі свічок в руках прочан — десь біля півночі закінчуються вечірні відправи й процесії.

Вранці, 13-го травня, площа перед базилікою, де збудовано величавий престіл, наповнюється тисячами прочан. Службу Божу, частини якої виголошують різними мовами, відслужує біля тридцяти єпископів і три сотні священиків. Повторюється знову величава процесія з чудотворною статуєю в квітах, в оточенні духовенства та хоругов. З появою процесії на площу підносяться тисячі рук з білими хусточками, наче тисячі білих голубів вітають Володарку Всесвіту... Зворушливу та величаву картину творить вихід священиків із чашами до розділення св. Причастя — почесну асисту для них творять військові кадети. Між священиками був і наш о. Степан, що роздав вірним біля 500 частиць. Щоб стати учасником цього великого торжества, тисячі прочан, багато родин із малими дітьми, перевели ніч на холодній землі.

На закінчення нашої прощі в Фатімі наш духовний провідник о. Степан відправив молебень у візантійській каплиці, що приміщується недалеко головної базиліки. Там є теж головна квартира т. зв. „Синьої Армії", яка працює над здійсненням заповітів фатімської Богоматері — навернення безбожницької Росії. У журналі „Погляд на Схід" знаходимо цінні матеріяли про нашого Патріярха Йосифа Сліпого та нашу Церкву.

Закуповуємо ще різні пам'ятки, набожно запалюємо свічки при ґроті Божої Матері і ми вже в дорозі до другого місця появи Богоматері — містечка Люрду в південній Франції.

(Закінчення буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1981 РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ

Відд.
8 Козіцький Петро В.
10 Ковалсецький Олекса
48 Аш Ангеля Н.
55 Розалевич Іван мол.; Михаел Ніколя М.
56 Кох Іванна А.
58 Місячник Річард А.
78 Крістоф Анджеля М.
119 Мамриш Микола І.
120 Францечіні Михайло І.
143 Гайнес Джеймс А.
151 Когут Елисабета Г.
158 Підсосний Лідія -М.
161 Шостак Брандон В.
174 Блічар Юрій Л.
200 Пригода Михайло П.
204 Соневицький Марія Р.
256 Бринда Трася Л.
271 Боняк Келля Ґ.; Салига Степан М.
283 Вівсяник Микола В.
311 Броколлі Санді
320 Коропецький Тетяна М.
336 Ворона Микола А.
353 Ставницький Стефан П.
355 Малгівський Сараг К.
360 Бергенсток Марійка; Де Вайне Фарлій мол.
362 Снарі Лавра М.
372 Когут Стасій Е.; Витко Катерина Л., Ліза М.
379 Австін Амія М.
451 Ґаврилець Джансон, Юдія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.
8 Олійник Евген
37 Палевчук Евген
38 Дурняк Іван А.
42 Буртик Роман Р.
85 Коласенський Денися М., Домінік І., Джеймс І.
94 Прихітко Шарон Л.
103 Пунко Данило С.
133 Міскев Іван Н.
161 Шедар Василь Н.
182 Ковалик Теодор
206 Самборський Джо Анна, Дебра Л.
223 Дерр Алвін
288 Попович Йосиф І., Михайло
338 Крітський Тгор А., Сігні А.
364 Лещинський Андрій Д.; Ґносі Катерина
371 Ґарсон Дороті Г.
424 Слюсаренко Лавриса
437 Загачевський Марко Ґ., Тереза

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.
144 Дій Шейла А.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
113 Дорнавер Давид Л., Темотій Д.
146 Малиновський Християн М.
162 Гаврилюк Михайло мол.
214 Медюх Іван А.
233 Лопець Алісія
276 Беннетт Вонні М., Бріян Л.
425 Зезулька Амбер Р.
430 Лучко Андрій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
305 Дій Шейла А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
27 Кікта Іван, Олена А.; Шафран Борис Ф.; Загора Юрій
33 Білик Анатолій
48 Дубик Рома А.; Давид Олексій, Тереза М.
88 Пічик Ванесса М.
94 Дацків Ігор М.
105 Федун Ореста
263 Буско Леслі М.
440 Парипа Борис; Нагачівек Орест, Наш Діяна С.; Крамархук Христина К.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
37 Бурнс Юді М., Іван Дж.
38 Дурняк Іван А.
55 Джойс Тимотій Ф.
94 Прихідко Шарон Л.; Шербій Валентина Л.
103 Пунко Данило Дж.
121 Іванців Іван Р.
133 Міськів Іван М.
161 Білоник Нансі М.; Шеддар Василь М.
173 Гусак Олег Р.
183 Шанко Сандра А.
223 Дірр Алвін
276 Беннетт Бріян Л., Бонні
281 Фалінський Едвард, Дана М.
288 Попович Михайло, Йосиф І.
345 Ярр Ольга Н., Наталка Н.
364 Ґгоз Катерина; Лащинський Андрій Д.
371 Ґарсон Дороті Г.
437 Загачевський Марко Ю., Тереза
448 Павличка Стефанія
450 Кекіш Романна Д.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
38 Пінчак Василь С.
56 Джмура Валерія А.
78 Ґогно Іван Й.
81 Дербіл Варвара
83 Тідекен Тереза М.
85 Ґіюс Донна М.
131 Ременюк Зоряна Х.
133 Лозовий Оксана
137 Сомик Іван мол.
152 Добушак Марія І.
153 Симків Марко А.
158 Подусовський Наталка
192 Вацик Крейг С., Марша Л.
222 Раковський Марко М.; Небеш Богдан А.
238 Чопек Лінда І.
257 Кізима Петро Е.
270 Лагоський Роза М.; Менке Катерина М, Маврін Е.
287 Онишкевич Боян
291 Двулат Василь І.
292 Перецька Стефанія І.
293 Ладубець Роберт
316 Турянський Юрій В.; Решітник Степан
321 Кухта Зоня
337 Ганас Данило Й.
342 Погода Елисавета Д.
349 Добош Петро
354 Добровольський Михайло А.
360 Остапчук Андрій П.
367 Костик Християна; Лисько Василь П.
374 Грінченко Софія Ґ.; Біленчук Люба Д.; Дашавець Зоряна; Лос Захарій В.; Микитин Оксана М.; Юхман Анні М., Йозефіна.
404 Попович Христина П.
408 Пиріч Леся О.
418 Козар Стефан
432 Мазуренко Іван Т.
437 Тютюник Петро
439 Волощук Річард К.
450 Кекіш Уляна
451 Федас Христина М., Дарія О.
461 Курляк Анна
462 Бучок Наталка Лариса
465 Морикон Володимир М.
466 Дудич Люба, Ярослав, Мирослав
471 Королюс Богдан

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Олійник Євген
22 Стравняк Марія Е.
29 Ґрозьо Григорій II
33 Несвік Катерина
37 Поливчак Іванн
42 Буртик Роман П.
83 Кобільник Михайло
94 Бабій Христина А., Марія Л.
126 Дидів Лин П., Ландіс Л., Іван К., Іван Г.
167 Мис Патриція Х.
182 Ковалик Теодор мол.
206 Самборський Джо А., Дебра Л.
230 Леснянський Марія Ф.
234 Грицак Михайло П.
235 Волеслагель Давид А.
242 Трояноський Степан І.
254 Керелейза Катерина
320 Стасюк Тереза Д.
323 Феден Лорі А.
338 Крітський Тгор А., Сайгні А.
360 Волошенюк Лариса У.
364 Денчук Мирон С.
372 Струтовський Павло В.
379 Скочилас Ярослав Ґ.
406 Спатт Сусанна
424 Слюсаренко Лариса
436 Ваганка Володимир мол.

ДЕПАРТМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Оприсько Андрій М.
25 Кріп Василь
31 Аченбах Сандра С., Гелена
33 Бандій Михайло С.
39 Коч Дебора Е.
41 Проскін Доніта І.
46 Губітосі Сибастян
47 Козіцький Ліля
51 Криницький Лукаш
56 Джмура Валерія А.
64 Глут Степан •
76 Колісник Павло
78 Крістоф Сусанна Е.; Денис І. мол.
93 Возний Люба
127 Погаратний Мирон; Таран Люся; Гаравус Марія А.
132 Партика Катерина
161 Шостак Йосиф
171 Парубчак Ольга
172 Бура Ольга
174 Прийма Мирослав 2, Ірена С. 2
209 Федак Евгенія
217 Вовк Христина
220 Курі Франк; Птак Пейрл
231 Пінтер Петро
256 Бринда Евелин
259 Невтон Реня Л.
263 Валовен Шірлій Л.; Понтанті Іванн
282 Кравченюк Всеволод Й.
287 Сохан Марія, Олег
301 Стасула Лідія О.
316 Волошин Іван А.
330 Ґатес Барбара Л.
339 Грицков'ян Ігор
347 Запар Зандра І.
353 Грибович Наталка, Меланя, Анастасія
354 Коласа Марія
360 Дорощак Семен д-р; Остапчук Андрій П.
361 Герман Дарил Ф., Марта Д.; Мілан Богдан
367 Олексик Іван
371 Ґарсон Дороті Г.
375 Купіча Ольга
379 Тінсон Марія А.
385 Смулка Люба В., Христина М.
437 Яриш Андрій
444 Кобринська Маруся, Бернадетта
451 Виприцький Віктор; Остафічук Марія; Адамович Дора
458 Сенчишак Михайло; Сенсон Донна І.
465 Морикон Володимир
475 Лесюк Джені

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
8 Клінал Юрій
13 Краус Ема
20 Триш Андрій
21 Білдас Анна
42 Безушко Мирослав
103 Пунко Еміль •, Річард •, Роберт •
105 Нерстад Іван •, Марія С.
234 Меєрс Присціля А.
271 МкКії Іван І. •
277 Локот Іван •, Евгенія
316 Донаг Карен
339 Романець Зиновій •
353 Грибович Анастасія
356 Кулчак Параскевія
367 Баранюк Христина, Дороті
390 Бугрин Анна
413 Савндерс Діяна Н.
487 Штовхан Тамара, Юрій •

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
15 Гаврилюк Марія
204 Соневицький Ростислав
353 Шандор Богдан Д.•
437 Мацяк Метчислав

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.
8 Белан Ярослав
96 Драпала Реґіна Л.
153 Лучанко Ярослав
194 Гавран Анна
293 Василин Лідія М.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
15 Шварц Ольга
25 Котик Евген Ґ. •
27 Ольшанівський Ігор
37 Ґранза Анна
53 Моор Джеймс В., мол. •
83 Мішисин Андрій, • Анна
94 Грицай Василь
113 Міґноґна Джеферій Дж. •; Дорнавр Марселес К.•, Ральф К. •
121 Карпентар Тавн С.; Гнидович Ґарі Т. •; Мерчант Домінік •
127 Каричак Стефан •
146 Боровський Віктор
162 Гаврилюк Лінда; Михайлюк Параска
194 Базилевич Христина
206 Малоній Іван І. •
233 Дирів Володимир
254 Танишин Василь •
259 ЛаПойнт Стефанія Т.
271 Сенков Павліна І.
276 Ісенгавр Росс Г. •
287 Котик Євген Ґ. •
343 Роберт Катерина
345 Сингайвський Аркадій •
346 Ґлен Вікторія; Гішинський Стефан
362 Кравчак Петро мол.•
371 Фовлер Анна
440 Марчук Богуслава, Ярослав М. •
460 Горіч Наталка, Ігор
490 Кастнер Карол А.
505 Дутчак Він •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
115 Панасюк Христина
179 Гаврилюк Марія
289 Мацяк Мечислав
457 Соневицький Ростислав

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
3 Піколеля Марія
5 Балко Олександер С. •
35 Білущак Тереза
48 Зінкевич Анна Б.
51 Волицький Марія, Анна
55 Розалевич Іван •
57 Каспер Степан •
59 Галкевич Михайло
103 Пунко Роберт І. •, Річард•, Еміль •
105 Нерстад Іван •, Марія С.
161 Білоник Карло •
204 Писарівський Віра
239 Романів Гелена М.
271 МкКії Іван І. •
276 Ісенгавр Роза М. 2.
277 Локот Евгенія, Іван •
292 Стефанюк Анна
339 Романець Зиновій •; Кліїст Тейлі
353 Шандор Богдан Д. •
353 Грибович Анастасія
360 Антонишин Галина
371 Баранюк Доротій Г.
379 Ганяк Василь •
383 Козак Михайло •
413 Савндерс Діяна Н.
414 Кравчук Ярослава
432 Ковч Дмитро •
458 Рузак Олександер •
487 Штовчан Юрій, Тамара

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
37 П'яшик Юлія
38 Пінчак Елеонор, Петро •
63 Сірохман Василь •
155 Космина Дороті А.
156 Вацик Василь •
173 Серба Ірена
180 Якубик Ольга А.
192 Вацик Шірлій С.
230 Рибальт Марія
238 Ганула Богдан; Огорек Дарія Г.
239 Евган Марія
316 Росоловський Марія А.
349 Добош Анна
356 Пазяк Річард, Данко •; Фобрес Оксана
374 Волошин Михайлина; Гетманський Володимир •; Лос Захарій; Юхман Тереза
385 Вовчак Степан
432 Барицький Іван •
437 Яриш Андрій •
439 Ушей Марія
444 Чубатий Володимир д-р •
451 Скрипка Ярослав

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Кіналь Юрій В. •
14 Бутковський Богдан
19 Осадча Стефан •
29 Ґрозіо Григорій •
42 Задорожний Джанетта
59 Міщук Марія
94 Бабій Евгенія
106 Стебельський Ольга
125 Наливайко Ярослав•; Акерстром Арета
161 Кудра Рональд М. •
179 Дмитришин Марон •
180 Джонсон Гелена С.; Якубик Ольга А.
200 Маціборка Антонія
206 Тепер Стефанія С.
216 Крижановський Юліян
238 Зінко Юлія
239 Мелко Агафія
240 Мисів Володимир•
268 Катчак Зіна
270 Швед Софія, Микола
290 Блашків Володимир
292 Кирик Марія
336 Диба Евстахій •
356 Кульчак Параскевія
360 Чмола Олена М., Богдан І. •; Ломиш Марія Л.; Коссовська Ірена; Перейма Мирослав
367 Бараняк Христина; Костик Марія
397 Добош Варвара
445 Суровий Олександер •
451 Федас Ґлорія
481 Возняк Гелена
487 Іллієвський Тетяна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
27 Загора Юрій •; Кікта Іван • С., Олена А.; Шафран Борис Ф. •
33 Білик Анатолій •
48 Давид Олекса А., • Тереза М.; Дубик Рома А.
88 Пічик Ванесса М.
94 Дацьків Ігор М. •
105 Федун Ореста
263 Бусько Леслі М.
440 Крамарчук Христина К.; Нагачівець Орест •; Наш Діяна С.; Парипа Борис •

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
471 Дубас Орест В. •, Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
5 Череватюк Володимир
7 Шебоський Антоній 2 •; Царик Ельведа І. 2
11 Саїв Марія
13 Квавс Єва 2.
21 Білас Анна 2.
25 Авраменко Василь
31 Зельвак Марія
38 Тарбій Михайло •
39 Порциналюк Василь •
42 Бакалець Роман •
54 Савицький Марія
67 Домарецька Йозефіна
87 Хомин Станлій •
96 Меєр Джей М. •
97 Скоробогатий Теодор
106 Лавро Дмитро; Міз Генрика
114 Іванчук Іван В. •
116 Івашко Іван
120 Липецький Степан •
130 Пужик Михайло
132 Михайлевич Михайло •
143 Самодал Анна
147 Клапко Іван •
158 Врублевська Анна
161 Коваль Анна
175 Іванчук Іван В. •
176 Лесько Дмитро •
183 Іванчук Іван В. 2. •
204 Мороз Марта; Дворчин Катерина Ґ.
206 Кіндерфорський Володимир 2.
207 Гринишин Олекса •
217 Василишин Катерина
221 Куліш Стефан 2.
230 Сучинський Стефан
233 Соляк Анна; Проць Петро
238 Давискиба Марія 2.
247 Косовський Григорій
256 Худяк Магдалина
276 Сеплечак Параска
281 Воронкевич Василь
287 Процик Іван 2•; Шиманська Анна
291 Скорі Марія Е.
292 Козій Олеса
295 Біловус Олекса
305 Саган Єва
308 Лучовський Зозіслав І. •
309 Платко Текля
361 Івахів Михайло •
364 Савка Марія
367 Бабій Марія; Кушлик Катерина; Добош Павло •
379 Іванчук Іван В. •; Семків Михайло
386 Тимочко Станлій М. 2 •
390 Бугрин Анна
397 Чиж Іван
406 Свалов Любов
422 Шарамбура Іван
423 Іванчук Іван В.
424 Демчук Марія
432 Смеречинський Еміль І.; Данилюк Елисавета; Литвин Варвара
441 Балак Марія
484 Гуцал Степан
497 Березовський Роман; Борух Іван

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
22 Алвін Іванна А.
51 Криницький Лукаш
127 Таран Люся; Погартний Мирон
204 Мандзій Орест; Соневицький Меланія
231 Пастушак Олександер Р., Катерина І.
305 Давісон Христофор Л.; Вуудс Григорій Д.
333 Боберський Іван С., Сусанна М.
339 Грицков'ян Ігор
347 Запар Зандра І.
353 Грибович Наталка
360 Трост Люба К.; Остапчук Андрій П.
375 Котовська Яніна
465 Морикон Володимир

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
32 Хитрук Іван

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
33 Юрій Еміль •
47 Лаврик Еміля
115 Івануса Карло мол. •
127 Войчак Юрій І. •
146 Боровський Віктор •; Легета Борис •
174 Лебедович Мілас В. •; Звенислава В.
206 Гладик Андрій мол. •; Солінко Теодор мол. •
209 Федак Евгенія
245 Кравчук Анна
278 Ранієлі Анатоній Д. •
299 Сидорович Стефан І. •
327 Стовбуненко Світослав
347 Корстен Михайло •; Мудрий Гелен; Філіпс Аліса Ю.
353 Гарінг Юрій •
360 Антонишин Лідія, Галина; Дроздовський Іван •
387 Фем'як Н. Стів •
401 Квасниця Рома, Любомир
431 Юрчишин Михайло •
505 Зелінський Карло •, Доріс

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
375 Хитрук Іван •

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
257 Форманюк Павло •
353 Масляк Адам •
445 Загарія Данило А. •
448 Шеремета Володимир •

ЗАВВАГА: ЗІРКОЮ (•) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31 травня 1981 р.)

Кляса 1-ша	285
Кляса 2-га	179

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е-18	3318
Кляса Е-20	4292
Кляса Е-65	327
Кляса Р-20	6340
Кляса Р65	128
Кляса ТР65	517
Разом	15,386

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 31 травня 1981 р.)

Старий рід забезп.	26
Кляса О	140
Кляса Т	1493
Кляса W	10905
Кляса Р20	11974
Кляса Е20	9325
Кляса Е65	2638
Кляса Р65	1534
Кляса DP60	195
Кляса DP65	722
Кляса ADD	6860
Кляса Т10	195
Кляса Т5	42

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса Р20	494
Кляса Е20	296
Кляса Р65	20
Кляса Е65	40
Кляса Е18	4
Разом:	46,903

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 30 квітня 1981 р.)				
Активні члени:	21,303	-56,009	-6,878	-84,190
(Приріст у травні 1981 р.):				
Нові члени:	35	70	19	124
Прийняті нанново	25	42		67
Прийняті з перех. листами	1	4	1	6
Зміни кляс забезпечення		5		5
Прийняті з Деп. Молоді		16		16
Разом:	61	137	20	218
(Убуток у травні 1981 р.):				
Суспендовані	10	38	33	81
Відійшли з перех. листами	1	4	1	6
Зміни кляс забезпечення	16	5		21
Відійшли до дорослих		—	—	-
Померли —		83	—	83
Вибрали гроші	29	37	—	66
Відійшли з випл. п. сум заб.	58	28	—	86
Виплатили вповні вкладки забезпечення	33	38	—	71
Відійшли на част. випл. заб.		1	—	1
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення				
Вигасла важність забезп.		2	4	6
Разом	147	236	38	421
Члени, які випл. вкладки:				
(Приріст у травні 1981 р.):				
Виплачене забезпечення	33	39		72
На безпл. продовж. забезпеч.	6	16		22
Разом:	39	55		94
(Убуток у травні 1981 р.):				
Померли —		21		21
Вибрали готівку	13	14		27
Повернені в актив	3	4		7
Вигасло продовж. забезпеч.	5	5		10
Разом:	21	44		65
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем травня 1981:	21,235	55,921	-6,860	-84,016

УВАГА

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за травень 1981 р. суспендовані, можуть бути **ПРИЙНЯТІ** наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспенси залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за вийнятком тих прав, які досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж травня 1981 року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

Юліяна Осінчук — доктор музики

Д-р Юліяна Осінчук

Юліяна Осінчук,концертова пяністка, уже досить добре відома серед української та американської громади зі своїх численних концертів у ЗСА, Канаді та европейських столицях,

Свої музичні студії почала вона в ранньому дитячому віці. Декілька разів виїжджала на спеціяльні музичні курси до відомої школи в Фонтенебльо, Франція та брала там музичні курси у таких славних професорів як Надя Булянжа, Роберт Касецессі та інші. Один рік студіювала у Паризькій Консерваторії. Музичні студії закінчила у високій музичній школі Джуліард у Ню Йорку, де навчалась у клясі піяно у відомих професорів Розіна Лєвіна та Наді Райзенберг. У цій же школі впродовж чотирьох років осягнула ступінь бакалявра та магістра музики. У згаданій школі була постійною стипендіянткою та дістала ще й кілька нагород за свою вмілість. Врешті, почала приготовлятися до докторату, вибравши для докторської праці фортепіянові твори відомого українського композитора Віктора Косенка. З такою пропозицією звернулася до консультанта докторантів у Джуліарді, відомого в Америці в цілому музичному світі музиколога, проф. д-ра Брука, який пропозицію Юліяни прийняв прихильно та підкреслив, що це буде гарний вклад в англійську музичну літературу про українську музику, а зокрема про українського композитора В. Косенка, про якого він сам мав деякі відомості. Закінчену обширну працю про В. Косенка проф. Брук дуже прихильно оцінив,а 2-го травня ц. р. на сесії захисту своєї праці Юліяна Осінчук одержала таку ж прихильну оцінку від всієї Комісії. Таким чином Юліяна Осінчук стала першим серед студентів-українців Джуліарду доктором музики, одержавши диплом доктора в п'ятницю, 29-го травня цього року, на загальному святі вручення дипломів, що відбулося у концертовій залі Тулі Голл в Лінколн Центрі у Ню Йорку при численній участі публіки, що заповнила майже вщерть цю велику концертову залю.

Саму врочистість започаткував органіст Джуліарду, відігравши фантазію в G-dur Баха й під час його гри ввійшло на залю під гучні оплески 250 студентів — бакалярвів та маґістрів, шість докторантів, а в самому кінці процесії — члени двох факультетів — музики та драми й балету під проводом декана й президента школи та запрошеного ґостя, водомого композитора модерної музики Арона Копљянда.

По відспіванні студентами й всіми учасниками хоралу „Хваліте Господа" з короткою привітальною промовою виступив президент Джуліарду П. Меннін, після нього виголосив довгу промову А. Копланд. Врешті, викликаючи за абеткою кандидатів, найперше вручав, кожному зокрема, диплом президент Меннін групі бакалярвів, пізніше маґістрів, а на кінець шістьом докторам. Кожного зокрема вітала публіка оплесками, зокрема гучно докторів,а поміж ними єдину українку д-р Юліяну Осінчук.

Зчерги кільканадцятьом студентам президент роздав ще відзначення на стипендії.

На закінчення знову студенти та учасники відспівали традиційний хорал „Тепер подякуймо Богові".

Юліяна Осінчук з дитин-[illegible] Українського Народного Союзу.

Н.Н.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1981 РІК

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
2	119.96	154	25.02	330	428.11
3	190.70	156	475.24	331*	35.22
5	1,793.07	157*	328.36	332	192.86
6	474.54	158	734.79	333	137.05
7*	601.27	161	1,281.85	334	960.62
8	1,709.20	162	274.67	336	618.78
9	155.84	163	795.84	337*	1,287.53
10	303.67	165	500.01	338	1,118.36
11	128.37	167	171.70	339*	322.55
12	77.77	168	897.93	341	793.33
13	2,101.63	169	302.93	342	489.47
14	1,888.66	170	1,294.30	345	787.75
15	862.35	171	1,024.41	346	1,241.13
16	558.68	172*	535.79	347	692.82
17	165.23	173	938.09	348	548.77
18	51.48	174	2,377.36	349*	3,027.19
19	233.11	175	876.82	350	699.83
21*	373.28	176*	477.47	351	39.73
22*	1,107.77	177	314.59	352	452.85
23	313.84	178	115.41	353*	897.10
24	2.62	179	278.48	354	616.54
25	2,004.83	180	529.79	355	179.91
26*	296.13	182	793.75	356	1,034.86
27	532.13	183	615.64	357	4.35
28	240.29	184	188.09	360	714.35
29	228.43	190	32.97	361*	1,494.00
30	53.31	191	1,577.22	362*	587.49
31	125.54	192	410.91	363	19.00
32	882.39	193	31.24	364	486.64
33*	1,379.27	194	595.20	367	2,034.37
34	272.24	195	6.15	369	214.94
35	379.90	196	1.86	370	124.92
36	161.09	200	1,641.34	371	1,151.07
37*	689.00	201	17.73	372	2,501.81
38	319.41	203*	146.10	373	275.71
39	1,516.38	204	1,862.46	374	959.84
40	56.96	205*	26.39	375	1,787.17
41	14.12	206	1,156.61	377	86.67
42	2,213.27	207	61.61	378	9.44
43	486.78	209	228.95	379	2,230.72
44*	214.64	211	89.14	382	177.25
45	981.07	212*	58.45	383	774.74
46*	6.67	213	277.47	386*	674.20
47	885.08	214	613.89	387*	1,448.[illegible]
48	623.25	215	18.23	389	246.85
49	387.68	216*	1,950.24	390*	134.46
50*	70.50	217	1,652.85	394	141.26
51	705.00	218	115.94	397*	1,120.30
52	213.10	219*	742.45	399	1,458.75
53	606.81	220	1,045.36	401	80.77
54	234.36	221	1,886.93	402*	531.22
55	909.04	222*	686.62	404	56.24
56	487.31	223	154.19	406	290.11
57	806.47	224	268.18	407	1,121.92
58	396.62	225	4.22	408*	3,117.89
59	1,730.41	226	306.41	409	236.99
62	11.95	228	60.55	410	82.15
63	1,314.57	230	1,301.41	411	290.40
64	131.11	231*	827.69	412	207.25
65	97.15	233*	2,508.16	413	32.34
66	282.34	234	642.21	414	1,510.30
67	184.24	235	246.20	416	499.09
69	86.01	236	293.74	417*	193.18
70	948.81	237	318.91	418	283.71
73	16.74	238	510.30	419	93.83
74	17.32	239	89.46	422	1,139.95
75	321.78	240	3,051.03	423	1,019.91
76	787.65	241	37.35	424	1,241.78
78	710.16	242	1,341.92	425	116.86
79*	86.81	243	336.12	426	50.44
81	368.12	244	5.28	427*	1,214.49
82	581.43	245	990.83	428	14.52
83*	2,085.21	247	105.17	429	32.10
84	114.07	248	67.79	430	994.81
85*	278.83	253	292.07	433	58.30
86	421.94	254	354.21	434	1,168.35
88	870.60	256*	508.83	435	231.39
89	160.24	257	949.86	436	139.09
90	434.70	258	9.10	437	842.74
93	488.76	259	490.59	438	117.08
94	5,185.23	261	342.71	439	1,364.28
97	53.56	263	88.53	440	1,118.76
98	107.15	264	182.93	441	553.38
99	123.79	265	71.13	442	523.44
100	58.73	266	1,780.04	443	54.34
102	901.77	267*	610.65	444	892.87
103	114.56	268	277.89	445	773.53
104	296.62	269	210.51	448	432.99
105	176.22	270	391.76	450	706.28
106*	1,748.44	271*	1,012.02	451	1,101.98
107	187.42	274*	279.72	452	721.77
108	75.39	275	116.98	454	322.01
109	107.71	276	621.35	456	226.81
112	309.72	278	138.85	457*	817.42
113	543.09	279	29.29	458	4,291.05
114*	3,104.06	280	34.09	459	148.69
115*	1,138.07	281	481.19	460	548.17
116	544.44	282	185.79	461	50.67
119	149.36	283	640.26	462	338.71
120	802.42	284	167.19	463	478.06
121*	323.10	285	545.01	464	347.16
122	71.03	286	119.92	465	1,218.35
123	475.39	287*	1,565.19	466	457.64
124	104.03	288	224.81	467	282.95
125	209.82	289*	497.52	468	288.59
126	44.71	290	319.41	469	465.70
127	1,253.92	291	375.89	470*	92.52
128	554.60	292	2,509.27	471	644.46
129*	87.21	293	634.79	472	531.77
130	527.96	294	43.66	473	1,562.59
132	68.80	295	708.03	474	80.75
133	642.40	296	95.10	475	40.17
134	497.87	299	119.02	476	128.47
135*	34.60	301	730.94	477	165.40
136	176.51	303	355.22	480	100.15
137	571.81	304	566.78	481	283.33
138	65.85	305*	896.91	484	1,010.31
139	207.49	306	151.92	485	40.73
140	36.12	307	640.61	486*	257.73
141*	39.81	308	8.45	487	210.76
142*	321.66	311*	153.04	488	350.28
143*	106.23	312	51.57	489*	362.01
144	256.69	313	46.28	490	222.84
145	58.63	316	2,273.90	495*	318.15
146*	1,755.93	318	211.35	496	166.40
147*	1,441.20	320	762.04	497	374.19
148	93.15	321	498.85	499	87.72
149	7.05	322	20.84	502	619.24
150*	203.92	323*	213.53	503	256.68
151	60.75	324	428.99	505	125.04
152	31.71	325	554.09	506	87.44
153	2,071.25	327	708.42		

Вкладки зібрані в клясі
Життєвого Забезпечення ... 228,215.28

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
6	11.00	157	1.90	345	36.10
8	15.20	158	40.30	346	88.85
10	38.55	161	46.00	347	4.80
13	12.20	163	26.20	348	7.25
14	43.65	167	9.20	349	174.55
15	29.80	168	1.00	350	4.80
16	39.60	170	45.55	352	24.40
17	38.45	171	29.40	353	42.85
19	14.00	172	34.20	360	52.35
21	32.80	173	32.80	364	21.60
22	169.60	174	185.70	367	4.80
25	61.75	175	29.40	369	3.95
27	51.60	176	14.40	371	46.65
29	12.20	177	14.00	372	28.00
32	28.00	180	31.20	373	14.00
34	36.80	182	26.70	374	62.20
35	31.25	183	37.00	375	58.80
36	15.20	191	1.10	378	11.00
37	6.50	194	4.80	386	21.80
38	4.80	200	40.40	387	113.35
42	95.80	204	53.90	389	18.40
44	2.20	206	27.55	397	37.00
45	24.80	207	18.85	399	67.80
47	133.35	211	11.00	401	9.20
48	6.30	214	16.05	402	89.10
49	4.80	218	7.20	406	42.20
50	2.45	219	6.50	407	117.40
51	9.70	220	1.70	408	108.30
55	8.30	221	97.35	411	15.40
57	9.20	222	28.00	412	23.20
59	96.40	226	50.20	414	89.80
62	11.85	230	2.55	416	9.65
65	9.20	231	66.95	418	15.10
70	12.20	233	314.45	419	8.85
75	11.65	234	7.65	422	26.20
76	86.10	235	33.00	424	25.80
78	50.55	237	24.40	427	41.90
79	48.60	238	2.45	428	4.80
82	40.60	240	164.75	430	61.05
83	152.45	242	21.55	434	54.80
88	10.30	245	3.05	436	18.40
90	44.35	247	1.00	437	14.95
93	.85	253	2.95	439	47.85
94	136.65	257	24.10	440	59.65
102	15.15	259	52.40	441	60.40
104	51.15	261	18.50	443	1.35
105	24.80	266	21.85	444	29.15
106	51.45	267	26.20	445	40.50
107	40.80	269	27.70	448	31.00
108	.85	270	17.40	450	20.85
114	41.55	271	6.70	452	9.20
115	65.45	278	21.55	454	55.00
116	41.20	281	48.00	456	28.30
119	7.80	282	.85	459	4.80
120	17.05	287	110.85	460	29.20
124	1.70	291	38.30	461	11.00
125	9.20	292	34.00	462	36.10
127	74.40	293	39.00	464	20.30
129	2.45	295	15.80	466	22.00
130	55.80	299	11.00	468	39.80
133	29.95	301	16.15	469	11.00
138	4.55	303	9.60	471	12.60
139	1.10	304	54.95	472	40.35
142	4.40	307	9.20	474	28.00
143	10.05	316	11.00	475	51.20
146	55.85	320	28.90	484	1.10
147	76.25	327	28.00	486	11.30
149	24.45	331	16.35	487	18.80
150	11.00	332	2.45	495	30.60
151	9.20	336	34.60	497	4.80
153	6.20	337	22.70	498	12.55
154	1.95	338	1.00	502	21.80
156	15.90	339	15.30		
		341	23.70		

Вкладки зібрані в клясі
Акцидентового Забезпечення ... $7,367.60

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1981 РІК

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
2	Вільчанський Ілля	30.00	213	Макар Микола	30.00
2	Вільчанський Ірена	50.00	217	Леонард Г. Василь	30.00
2	Воргач Пелагія	50.00	223	Навола Перль	30.00
8	Форощовський Іван	30.00	223	Слюсар Михайло	30.00
8	Шевців Василь	30.00	242	Пелеський Іван	30.00
27	Балабан Володимир	30.00	242	Павлішин Михайло	30.00
27	Балабан Марія	30.00	251	Бучинський Сецилія	30.00
33	Логай А. Мілдред	30.00	253	Гамиляк Василь	30.00
36	Попович Марія	30.00	275	Бридун Василь	30.00
70	Сенковський Іван	30.00	286	Шмайдей Юстина	30.00
70	Тхір Павло	30.00	287	Барчак Єва	30.00
83	Карбівник Теодосія	30.00	287	Лаврій Катерина	30.00
83	Козак Корнеля	30.00	287	Леслі Марія	30.00
99	Ілько Михайло	30.00	287	Прус Дмитро	30.00
106	Грициняк Анна	30.00	292	Писанка Анна	30.00
106	Кардащук Анн	30.00	305	Бреський Леон І.	30.00
109	Шепеляк Марія	30.00	305	Осінчак Павло	30.00
116	Іващко Іван	30.00	305	Стець Михайло	30.00
116	Мрочко Михайло	30.00	305	Рой Гелена	30.00
116	Скрипчук Лідія	30.00	330	Голод Анна	30.00
123	Мрикало Катерина	30.00	333	Ґелетій Софія	30.00
123	Ласайко Єва	30.00	361	Чарнецька Анастасія	30.00
131	Камінський Іван	30.00	361	Горішній Іван	30.00
131	Стадник Ірена	30.00	361	Комаринська Дарія	30.00
147	Шанкей Михайло	30.00	361	Кучма Анна	30.00
155	Чижик Параскевія	30.00	369	Гайн Франклін І.	30.00
155	Дригинич Марія	30.00	371	Колят Розалія	30.00
155	Ґрубіжна Михайло	30.00	371	Гнатиків Анна	30.00
155	Клим Массопус Катерина	30.00	374	Вінтонів Анна	30.00
155	Вовк Дмитро	30.00	375	Радзібаба Анастасія	30.00
171	Кикіш Марія Р.	30.00	379	Христан Марія	30.00
173	Фігун Михайло С.	30.00	379	Марійчин Богдан	30.00
173	Ядик Петро	30.00	382	Курчок Анна	30.00
191	Лещишин Степан	30.00	430	Потятинник Яким	30.00
194	Щук Марія	30.00	430	Савчак Роман	30.00
200	Мудра Марія	30.00			
200	Воргуль Тессі	30.00		Разом:	2,200.00

ЧАСТИНА ЛИВАНСЬКИХ християн, яка гуртується довкола Християнської фаланги, передала листа президентові Ливану Еліясові Саркасові. В тому листі вона представляє своє політичне становище й виявляє готовість заперестати співпрацю з Ізраїлем, якщо дістане тверді ґарантії, що християн у Ливані не будуть переслідувати та загрожувати їхньому існуванні. Башір Ґемаєль, командир християнської міліції з-під стягу Фалянґи зустрінувся з президентом Саркісом, з'ясувавши політичне становище своєї групи.

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ТРАВНІ 1981 РОКУ

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума	Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
4	Дзівак Богдан	500.00	276	Сеплечак Параска	1,000.00
5	Череватюк Володимир	1,500.00	277	Солецька Анна	500.00
7	Чарик Елвіда І.	500.00	287	Процик Іван	500.00
7	Шубовський Антоній	500.00	287	Процик Іван	500.00
7	Чарик Елвіда	500.00	292	Стефанюк Степан	500.00
7	Шубовський Антоній	1,000.00	296	Раквік Анна	500.00
21	Білас Анна	300.00	308	Лушовський Здіслав І.	1,000.00
31	Зельвак Марія	1,000.00	311	Файф Юлія	1,000.00
36	Базів Тетяна	500.00	319	Кісвич Марія	1,000.00
36	Сандуський Тетяна	500.00	333	Боберська Стефанія	1,000.00
39	Порциналюк Василь	1,000.00	334	Качоровський Леон	500.00
42	Бакалець Роман	2,000.00	352	Кохан Микола	500.00
42	Бакалець Роман (подвійне забезпечення)	2,000.00	353	Ратич Анна	500.00
49	Секеля Марія	300.00	361	Валович Стефан	500.00
62	Бобеляк Іван	2,000.00	364	Кузьменко Стефанія	1,000.00
97	Скоробогатий Теодор	1,000.00	367	Кушлик Катерина	500.00
106	Пундор Давид	500.00	379	Микитин Михайлина	500.00
120	Липецький Степан	500.00	379	Семків Михайло	1,000.00
130	Пужик Михайло	1,000.00	390	Бугрин Анна	500.00
132	Михалевич Михайло	1,000.00	397	Чиж Іван	1,000.00
132	Валляс Михайло	1,000.00	406	Свалов Любов	500.00
161	Коваль Анна	1,000.00	414	Рижевський Емілія	1,000.00
175	Ровенчук Іван	1,000.00	432	Ґорська Евфросина	1,000.00
184	Рудницький Ґеронімус	500.00	432	Литвин Варвара	500.00
206	Кіндефорський Володимир	500.00	437	Мінурка Трофим	1,000.00
206	Кіндефорський Володимир	1,000.00	455	Галичин Стелла	1,000.00
207	Гринишин Олекса	500.00	460	Храплива Евгенія	500.00
215	Катала Анна	500.00	473	Судчак Ірена	1,000.00
217	Цегляник Агнес	500.00	484	Гуцал Стефан	1,000.00
218	Демарт Джеймс	500.00	489	Владика Іванюк Орест	500.00
230	Сучинський Степан	1,000.00	489	Владика Іванюк Орест	500.00
256	Вівчар Микола	1,000.00		Разом:	$49,100.00

ПРИБУТКИ ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1981 РОКУ

Членські вкладки ... 235,663.78

Відсотки від:
- Бондів ... 154,535.65
- Гіпотечних позичок ... 22,494.57
- Членських позичок ... 1,816.47
- Уділів ... 1,412.42
- Банків ... 884.93

Разом: ... 181,144.04

Прибутків:
- Реальності в Кергонксоні, Н. Й. ... 30,985.19
- Книгарні й друкарні ... 77,222.83
- Реальності в Джерзі Ситі, Н. Дж. ... 961.00

Звороти:
- Премії за реасекурацію ... 160.00
- Податків від заморгеджованих реальностей ... 1,818.00
- Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників ... 13,362.50
- Канадських податків і пенсійних оплат працівників ... 1.50
- Премії шпитального забезпечення працівників ... 1,614.68
- Банкових оплат ... 17.88

Разом: ... 16,974.56

Різні прибутки:
- З продажі свят. карток ... 72.00
- Пожертви ... 145.20

Разом: ... 217.20

Інвестиції:
- Сплачено гіпотечних позичок ... 68,377.07
- Сплачено членських позичок ... 5,698.73
- Дозрілі і продані бонди ... 395,032.47

Разом: ... 469,608.27

Разом прибутки за травень 1981 р.: ... 1,012,276.87

ВИДАТКИ ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1981 РОКУ

Виплата членам:
- Грошобі звороти ... 39,819.42
- Посмертні допомоги ... 49,100.00
- За дозрілі вивінувальні грамоти ... 51,553.25
- Допомоги з Фонду Братського ... 2,200.00
- Вкладки за дітей, родичі яких померли ... 373.00
- Премії за реасекурацію ... 875.70
- Дивіденда ... 99.00

Разом ... 143,144.97

Видатки:
- На реальності в Кергонксоні, Н. Й ... 32,220.76
- Друкарні і книгарні ... 83,425.35

Організаційні видатки:
- Оголошення ... 1,377.00
- Лікарське бадання нових членів ... 25.30
- Кошти подорожей обласних організаторів ... 1,291.44
- Кошти обласних засідань ... 208.50
- Винагорода обласних організаторів ... 1,333.33
- Винагорода пред. і касирів ... 10.00

Разом ... 4,245.57

Платні, забезпечення і податки:
- Премії за шпитальне забезпечення працівників ... 8,601.97
- Пенсійна оплата працівників ... 433.33
- Платня головних урядовців ... 9,375.00
- Платня працівників ... 32,866.56
- Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників ... 14,638.44
- Канадські податки і пенсійні оплати для працівників ... 3.00

Разом ... 65,918.30

„Свобода" за орган ... 45,000.00

Загальні адміністративні видатки:
- Асекурація ... 10,431.02
- Кошти телефону ... 6.50
- Загальні канцелярійні видатки ... 1,674.97
- Поштові оплати ... 1,152.86
- Обслуга машин ... 759.93
- Книжки і друки ... 114.96
- Загальні кошти подорожей ... 4,110.75
- Кошти друків і приборів ... 5,760.65
- Кошти канадської канцелярії ... 246.93
- Кошти актюарія і статистики ... 18,205.07
- Оплата до асекураційних урядів ... 674.23
- Вкладки до Братських конгресів ... 35.00

Разом ... 43,172.87

Різні видатки:
- Страта при продажі Бондів ... 32.47
- Спортова акція ... 752.50
- Стипендії ... 1,300.00
- Відсотки від закуплених Бондів ... 1,660.27
- Відсотки від посмертних запомог ... 9.25

Разом: ... 3,754.49

Інвестиції:
- Уділено позички на підклад грамот ... 6,016.47
- Закуплено бонди ... 648,775.00
- Закуплено електр. машини ... 92.10
- Уділено гіпотечні позички ... 45,000.00
- Закуплено уділів ... 1,398.42

Разом: ... 701,281.99

Разом видатки за травень 1981 р.: ... 1,123,240.00

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем квітня 1981 р. ... $480,014.35
Прибутки за травень 1981 р. ... 1,012,276.87

Разом: ... $1,492,291.22

Видатки за травень 1981 р. ... 1,123,240.00
Разом готівка з кінцем травня 1981 р. ... $369,051.22

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:

- Готівка ... 369,051.22
- Бонди ... 32,727,413.22
- Уділи ... 576,966.66
- Гіпотечні позички ... 2,953,658.96
- Поз. на грамот ... 653,122.62
- Реальності ... 656,740.42
- Друкарські і електричні машини ... 227,543.48
- Поз. для Корпорації Дому УНС ... 8,000,000.00
- Авторське право ... 3,600

Разом: ... 46,168,096.58

СТАН ДОВЖНИЙ:

Фонди:
- Забезпеченеві ... 45,288,289.11
- Братські ... 224,370.36
- Сирітський ... 270.330.01
- Захисту ... 306,750.72
- Наглої потреби ... 78,353.38

Разом: ... $46,168,096.58

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

90-річний „юнак" — проф. Р. Міхняк

Дев'ятдесять років чесного, гідного й прикладного життя — це неабиякий ювілей: його годиться гідно відзначити. З таким власне ювілеєм приємно нам привітати колишнього співробітника щоденника „Свобода" проф. Романа Міхняка. Народився він 14 липня 1891 року у Стриї, Західня Україна. Гімназію закінчив у Станиславові, а згодом навчався філософії в університетах Відня і Львова в 1911-15 роках. Під час Першої світової війни воював з росіянами в рядах Українських Січових Стрільців, але не довго мав змогу служити в рідному війську, бо захворів на тиф і запалення легенів, і довелося йому довгий час лікуватись. Після видужання він працював один рік у ботанічній ляборатορії українського університету в Кам'янці Подільськім.

У 1921 році, осягнувши ступінь маґістра філософії, він присвятився учительській праці у ділянці біології. В 1922-1944 роках вчив він переважно в українських гімназіях „Рідної Школи" в Долині, Коломиї й Городенці, а після Другої світової війни в 1945-1949 рр. — у таборовій гімназії в Зальцбурзі, Австрія. Як вчитель і виховник втішався він великою пошаною й любов'ю своїх учнів.

Р.Міхняк започаткував учительську працю в Долині в 1922 році, але в 1923 році заарештувала його польська поліція за приналежність до УВО, в якій він був повітовим комендантом. Після звільнення в 1924 році він учителював в Коломиї лише короткий час, бо польська шкільна влада не признала йому вчительських кваліфікацій. Щойно в Городенці у 1925 році влаштувався він учителем природи й руханки в українській приватній гімназії, де виконував обов'язки скарбника. В Городенці він був управителем бурси, провадив освітню працю. У 1936 році ув'язнили його большевики за те, що був секретарем філії „Просвіти", й довелося йому просидіти вісім місяців у станиславівській тюрмі. Згодом він переїхав до Коломиї, де до 1944 року був учителем в українській гімназії й промисловій школі.

Прибувши до ЗСА, він поселився у Філядельфії, а від 1952 року живе в Клівленді. Тут працював він у різних фабриках і у городника. Бувши вірним своїй професії, він вступив до „Учительської Громади" і є членом її місцевої управи на пості незмінного (впродовж років) скарбника. Бажаючи поглибити свої знання, він не перестає вчитися, й тому є частим відвідувачем великої публічної бібліотеки. Здобутими знаннями ділиться з іншими, пишучи популярні статті, зокрема на теми здоров'я до різних журналів і часописів („Наше Життя", „Наш Світ", „Рідна Школа", „Свобода"). Доціюючи значення української науки, Р.Міхняк включився у працю Українського Музею—Архіву в Клівленді, де він каталогує книжки і є заступником керівника Музею. Він любить природу і тому безнастанно плекає свій город. Довгі роки донедавна займався пасічництвом. Залюбки грає він у шахи й бере участь у шахових турнірах.

Його дружина Марта, з дому Сметатюк, померла кільла років тому. У нього двоє одружених дітей — син Богдан і донька Марія Терпиляк, які живуть і працюють на терені великого Клівленду.

У Пласті Р.Міхняк був активний ще в Городенці, Галичина. До Уладу Пластового Сеніорату включився на еміґрації в Зальбурзі, Австрії. Там він і пл.сен. Каменецьким заложили Пласт; він був скарбником. У 1947і 1948 роках він був комендантом літніх пластових таборів у Гінтерзее, в ЗСА виконував обов'язки скарбника ОП УПС, скарбника Комітету придбання Пластового Дому в Клівленді й працював у Пластовому Музеї. Від 1958 року він став членом 7-го куреня УПС ім Андрія Войнаровського й довголітнім скарбником Куреня.

Він — справжній пластун, завжди юний духом, усе доброї думки; завдяки здоровому способові життя благословив його Господь діждатися поважного патріярхального віку в доброму духовому і фізичному стані. Він закликає нас іти його слідами. У 90-річчя бажаємо нашому дорогому ювілятові ще багато поза сотню років прожити, світлим прикладом служити нам і навчати, як бути вічно молодим.

Микола Грушкевич

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1981 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ТРАВНІ 1981 РОКУ

Ч.В.	Організатор	Придбав у травні	Сума забезпечення		Разом у 1981 р.
	ОКРУГА АЛЕНТАВН				
46	М. Хромяк	1	$2,000		1
47	Анна Гарас	1	5,000		1
48	С. Івасечко	1	1,000		2
143	Анна Мандзюк	1	3,000		1
151	Анна Строт	1	1,000		1
	Разом	5	$12,000		
	ОКРУГА БАЛТИМОР				
55	А. Ціздин	2	$8,000		3
320	І. Малко	1	3,000		7
	Разом	3	$11,000		
	ОКРУГА БОФФАЛО				
127	П. Гаравус	3	$11,000	2ADD	
	Марія Гаравус	2	6,000		5
360	І. Гаврилюк	6	18,000	2ADD	8
	Разом	11	$35,000	4ADD	
	ОКРУГА ЧІКАГО				
22	Олена Олек	1	$5,000	1ADD	6
33	Софія Оріх	1	1,000		3
51	В. Шевчик	2	15,000	1ADD	14
220	Е. Блідий	2	2,000		6
259	Юлія Ґуглик	1	1,000		7
301	П. Врублівський	1	1,000		3
379	В. Семків	2	4,000		7
	Разом	10	$29,000	2ADD	
	ОКРУГА КЛІВЛЕНД				
336	В. Стригун	1	$2,000		2
	ОКРУГА ДЕТРОЙТ				
94	Р. Татарський	1	$3,000		9
174	А. Слюсарчук	5	5,000		14
	Разом	6	$8,000		
	ОКРУГА ПЕРТ АМБОЙ				
209	С. Матляга	1	$500		2
353	Дарія Оріховська	4	5,000		
	В. Оріховський	1	5,000	1ADD	10
372	Й. Ярема	3	3,000		4
	Разом	9	$13,500	1ADD	
	ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ				
10	С. Гавриш	1	$1,000		1
231	В. Пастушик	2	10,000	2ADD	
	С. Гавриш	1	1,000		11
339	С. Гавриш	2	6,000	1ADD	3
347	С. Гавриш	1	5,000	1ADD	
	Дарія Цапар	1	5,000		8
362	Ф. Петрик	1	1,000		3
375	П. Тарнавський	2	6,000	1ADD	18
	Разом	11	$35,000	5ADD	
	ОКРУГА ПІТТСБУРҐ				
41	Доріс Еґгерс	1	$1,000		2
56	П. Когут	2	2,000		5
120	Анна Рефт	1	1,000	1TP	5
132	Д. Партика	1	3,000		1
161	А. Джула	2	2,000		16
	Разом	7	$9,000	1TP	
	ОКРУГА РОЧЕСТЕР				
217	Т. Кубарич	1	$1,000		6
316	В. Гавриляк	1	500		12
367	В. Попович	1	500		2
437	М. Малинівський	1	1,000		5
	Разом	4	$3,000		
	ОКРУГА СКРЕНТОН				
311	Катерина Федірко	1	$1,000	1TP	2
	ОКРУГА ШАМОКИН				
31	М. Стак	2	$3,000		2
78	І. Петрунцьо	3	3,000		14
305	Марґарета Гентош	2	10,000	2ADD	6
333	В. Боберський	2	10,000	2ADD	2
	Разом	9	$26,000	4ADD	
	ОКРУГА СИРАКЮЗИ-ЮТИКА				
39	І. Пиндус	1	$2,000		4
58	Марія Ковалевська	1	1,000		1
263	П. Сумик	2	4,000		2
271	І. Чопко	2	6,000		2
283	Ю. Гавришків	1	2,000		3
330	Я. Мартинюк	1	1,000		2
	Разом	8	$16,000		
	ОКРУГА ВІЛКС БЕРИ				
282	Катерина Лукач	1	$1,000		1
	ОКРУГА ВІННІПЕҐ (Захід Канади)				
444	Л. Вовк	2	$6,000		8
	ОКРУГА ВУНСАКЕТ				
93	І. Данилюк	1	$1,000		1
	ОКРУГА ДЖЕРЗІ С				
25	Квітка Стецюк	1	$2,000		7
171	Стела Раєн	1	2,500		3
287	І. Сохан	2	6,000		6
	Разом	4	$10,500		
	ОКРУГА МІННЕАПОЛІС				
385	Я. Карпяк	2	$10,000		2
	ОКРУГА МОНТРЕАЛЬ (Канада)				
465	Текля Мороз	2	$10,000	1ADD	8
475	Джіні Лесюк	1	1,000		2
	Разом	3	$11,000	1ADD	
	ОКРУГА НЮАРК				
76	Юлія Демчук	1	$1,000		2
172	В. Осадчук	1	5,000		1
371	Ю. Баранюк	1	2,000		3
	Разом	3	$8,000		
	ОКРУГА НЮ ЙОРК				
5	М. Хоманчук	1	$2,000		2
8	Марія Кульчицька	1	1,000		3
158	Емілія Саноцька	1	1,000		1
200	І. Пригода	1	5,000		7
204	В. Палідвор	3	13,000	2ADD	4
256	К. Безкоровайний	2	1,500		3
361	Р. Крупка	2	10,000		
	С. Чума	1	1,000		3
	Разом	12	$34,000	2ADD	
	ОКРУГА НІЯҐАРА (Канада)				
451	Марія Нечай	5	$7,000	2TR	13
458	Д. Пищ	2	20,000		8
	Разом	7	$27,000	2TR	
	ОКРУГА ПАССЕЙК				
64	І. Бурній	1	$3,000		1
	ОКРУГА ЯНҐСТАВН				
119	Ольга Мамрич	1	$2,000		1
	ОКРУГА ЦЕНТРАЛЬНА				
354	М. Війтик	1	$1,000		1
355	С. Гасяк	1	1,000		1
	Разом	2	$2,000		

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ТРАВНЯ 1981 ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Організатор	Відділ число	Здобув членів
1.	С. Гавриш	83	54
2.	А. Джула	161	16
3.	Й. Чабан	242	15
4.	І. Петрунцьо	78	14
5.	А. Слюсарчук	174	14
6.	М. Ольшанський	51	12
7.	В. Гавриляк	316	12
8.	М. Турко	63	11
9.	М. Крумшин	60	10
10.	Марія Нечай	451	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ТРАВНЯ 1081 РОКУ ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Відділу	Місцевість	Здобув членів
1.	95	Крум Линн, Па.	45
2.	375	Філядельфія, Па.	18
3.	60	Ню Йорк, Н. Й.	16
4.	161	Ембридж, Па.	16
5.	242	Фраквілл, Па.	15
6.	51	Чікаго, Ілл.	14
7.	78	Майнерсвилл, Па.	14
8.	174	Детройт, Мич.	14
9.	451	Ґрімсби, Онтаріо	13
10.	316	Рочестер, Н. Й.	12
11.	63	Форд Ситі, Па.	11
12.	231	Кемден, Н. Дж.	11
13.	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	10

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ТРАВНІ 1981 РОКУ

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у травні	Разом у 1981 р. членів	на суму	
	ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
1.	Філядельфія	39	11	144	$385,500	36
2.	Піттсбурґ	18	7	57	98,500	2
3.	Шамокин	21	9	46	101,000	7
4.	Алентавн	13	5	7	15,000	—
5.	Скрентон	7	1	5	7,000	—
6.	Вілкс Бери	9	1	6	6,000	-
	Разом	107	34	265	613,000	45
	ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
	Балтімор	9	3	26	$72,000	4
	ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
1	Ню Йорк	33	12	67	$183,000	10
2	Сиракюзи-Ютика	14	8	24	36,000	
3	Рочестер	10	4	27	39,000	1
4	Трой	7	·	16	24.000	
5	Боффало	9	11	15	47,000	6
	Разом	73	35	149	$329,500	17
	ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
1	Нюарк	22	3	14	$28,500	
2	Джерзі Сіті	11	4	32	75,000	6
3	Перт Амбой	13	9	21	30,500	1
4	Пассейк	6	1	6	12,000	
	Разом	52	17	73	$146,000	7
	ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН І ОГАЙО					
1	Чікаго, Ілл.	34	10	67	$132,500	5
2	Детройт, Миш.	20	6	40	113,500	5
3	Клівленд, Огайо	21	1	20	49,000	2
4	Янґставн, Огайо	9	1	6	30,000	1
	Разом	84	18	133	$325,000	13
	ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
1.	Ню Гейвен, Конн.	18		19	$49,500	2
2.	Бостон, Масс.	6		7	28,000	
3.	Вунсакет, Р. Ай.	6	1	7	14,000	
	Разом	30	1	33	$91,500	2
	ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1.	Централька	6	2	3	$3,000	
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	2	6	26,000	
3.	Ст. Луїз, Мо.	5				
	Разом	17	4	9	$29,000	
	Необ'єднані Відділи в Америці	22		3	$3,500	
	ОКРУГИ КАНАДИ					
1.	Торонто, Онт.	25		8	$29,000	4
2.	Монтреаль, Квеб.	8	3	16	78,000	5
3.	Ніяґара, Онт.	9	7	24	93,000	
4.	Захід Канади	19	2	26	166,000	6
	Разом	61	12	74	$366,000	15
	ЗАГАЛЬНА СУМА	455	124	765	$1,975,000	103

ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ,
головний організатор

Відлітають орли...

„Відлітають орли
З-за крутої гори;
Вилітали — воркотали
Розкоші шукали.
(народна пісня).

Пошта принесла мені пресумну звістку: в Бруклині помер Федір П. Бульбенко. Прожив він на світі 84 роки. Писав мені один приятель із Америки: — „Наше покоління уже на відході..." Мав я лист від Ф. П. Бульбенка, жалівся він на недуги, що йому докучали. Але — „дух бодр, плоть же немощна": в листі був живий інтерес до справ громадських і журба з приводу анархізації в українському суспільстві на чужині. А найбільш смутили Ф. П Бульбенка відомості з України, де тиранський режим „б'є і плакати не дає"...

З Ф. П. Бульбенком відійшов з кону життя типовий представник того покоління, що після упадку царського режиму 1917 року „заходилося будить хиренну волю" (Т. Шевченко). Народився Бульбенко в селі Романковім на правім березі Дніпра, вище міста Січеслава (Катеринослава). Змалку пішов на заробітки в індустрії і там знайшов товаришів, політично свідомих і організованих. То була українська соціял-демократична організація під проводом залізничника Федора Дубови. До цієї організації належали також Іван Романченко, Ілько Вирва, Кость Гарасимів, Дмитро Лисиченко, як активне ядро, люди на певному культурному рівні.

Базою їх діяльности була „Просвіта" в Мануйлівці на лівому березі Дніпра, де відбувалися не тільки театральні представлення „Сватання на Гончарівці", але поза цією декорацією діяла також національна й політична просвітня робота соціял-демократів. Українська соціял-демократична організація Катеринославського району вела усну й писану пропаґанду проти царського режиму і за національні права України.

Поліція розкрила цю організацію: 1915 року суд тяжко покарав провідників: І. Романченка, І. Вирву, К. Гарасимова і Дм. Лисиченка покарано довголітньою каторжною тюрмою. Але уцілів секретар організації Ф. Дубовий і він відновив її активність. І в той час під вплив Дубового попав молодий Бульбенко і це знайомство і приязнь були Бульбенкові на користь.

Після упадку царської деспотії у березні 1917 року українська соціял-демократія в Катеринославі розвинула жваву діяльність серед українців — робітників і молоді середніх шкіл. У виборах до „Совєтів" робітників і вояків Катеринослава українська соціял-демократія посилала, на основі вільних виборів, своїх депутатів, між ними був також молодий Ф. Дубовий.

Член української Соціял-демократичної партії, студент Київської політехніки Гаврило Горобець почав з доручення партії організацію бойової сили — Вільного Козацтва, для оборони українського народу перед новими й старими ворогами: монархістами і большевиками, які створили свою „Червону Ґвардію". Ф. Бульбенко приєднався до Вільного Козацтва і це був почин його військової діяльности, що закінчилася у рядах Армії Самостійної Української Республіки.

В той час свідомі вояки українського війська провадили не тільки збройну боротьбу з ворогами, але також мусіли живим словом впливати на людність, яку манила большевицька пропаганда облудними обітницями. Бувши в війську, в кривавих боях з окупантами, Ф. Бульбенко мав ідейний зв'язок з партією, до якої належав. Пригадую, як одного соняшного дня вліті 1919 року в тимчасовій столиці уряду УНР, в місті Кам'янці на Поділлі, прийшов з фронту Бульбенко з товаришем, теж козаком Армії УНР. Вони знайшли мене у приміщенні „Робітничої Газети", що виходила під моєю редакцією. Моя радість приходові Бульбенка була дуже велика, бо якраз в „Робітничій Газеті" був надрукований некролог для Бульбенка і його товариша, неначе вони загинули в бою на фронті. Хтось приніс до редакції фальшиву звістку.

Збройна боротьба України закінчилася. Мав я листи від Ф. Дубового з Катеринослава, але про Бульбенка не було вістей. Тільки після Другої світової війни зустрілися ми з Ф. П. Бульбенком у Німеччині, також з його сином Юрієм. Щасливо комуністичні органи не докопалися до минулої участи Ф. П. Бульбенка в українському війську. Він працював у кооперативних організаціях і уцілів в час комуністичних „чисток". Пощастило йому врятуватися і від примусової „репатріяції", що висіла над українцями, які були совєтськими громадянами. Еміґрація в республіку Вашінгтона була останнім етапом у житті Ф. П. Бульбенка. Скромного, але твердого характеру, Ф. П. Бульбенко являв образ непохитного борця за волю народу. Без патріотичної фрази, з глибоким переконанням і вірою в нашу справедливу ідею, Ф. П. Бульбенко неначе був символом того патріота, про якого писав І. Котляревський:

„Де общеє добро в упадку,
Забудь отця, забудь і матку,
Лети повинністьісправлять."

Хочу, щоб пам'ять про Ф. П. Бульбенка, чистого серцем громадянина-патріота, жила довго, із роду в рід, як приклад для грядучих поколінь.

Панас Феденко

Створено два окремі фонди для Українського Музею

ФОНД МАРІЇ ЯСІНСЬКОЇ-МУРОВАНОЇ

Кілька місяців тому Марія Ясінська-Мурована з Вілмінґтону, Дел., пожертвувала на Український Музей в Ню Йорку дві тисячі долярів, і обоє—вона і її чоловік Антон, стали меценатами Музею. Тепер під час XIX конвенції Союзу Українок Америки, що відбулася у Філядельфії 23-25-го травня, вона сама запропонувала більшу допомогу.

„Я завжди мала велике зацікавлення до здобутків народної культури",—сказала вона. Зразу обмірковано з головою Управи Музею проєкт спец. Фонду Марії Ясінської-Мурованої на піддержку Музею. Мурована зложила 10 тисяч долярів, як початковий внесок до фонду, та має намір збільшити цю суму кількакратно в майбутньому.

М. Ясінська-Мурована є абсольвенткою Музичної Академії у Філядельфії і солісткою Пенсильванської Опери. Отож вже своєю професією вона бере активну участь в мистецькому житті. Вона, однак, уважає, що повинна зробити більше, зокрема для Українського Музею, великим ентузіастом якого вона є. Виховавши двоїх своїх дітей, забеспечивши їх освітою, Марія вирішила призначити свої теперішні й майбутні заощадження на розбудову нашого Музею.

„Коли подумати,—сказала М. Мурована,—як наш нарід у важких умовах плекав красу і творив речі, що їх сьогодні світ подивляє, мій дар є скромний. Нехай він буде пам'ятником нашим предкам, зокрема жінкам, що виливали свою тугу за красою у неперевершених вишивках, писанках та інших творах. Зрештою, мій дарунок Музеєві—це мала ціна за щастя жити в умовах свободи. А свобода забов'язує".

З цих слів видно, що Марія Ясінська-Мурована належить до тієї нашої духовної еліти, що ставить вимоги перш за все до себе самої і допомагає творити тривалі вартості, з яких уся суспільність скористає.

Марія Ясінська-Мурована передає чек на десять тисяч дол. голові Управи УМ д-рові Б.Цимбалістому. Посередині— Іванна Рожанковська, голова Союзу Українок Америки.

ФОНД РОДИНИ ЛІДІЇ І ВАСИЛЯ КИЙ

Стоять (зліва): д-р Б.Цимбалістий, голова Управи УМ, Лідія і Василь Кий, основники родинного фонду для Українського Музею; Марія Шуст, директор УМ.

Подружжя, Лідія і Василь Кий з Честера, Пен, започаткували спеціяльний фонд для піддержки Українського Музею, склавши п'ять тисяч дол., як початковий внесок. (Між іншим, подружжя Кий було одним із перших меценатів Музею, зложивши тисячу дол.).

Теперішній фонд створено в пам'ять батьків В. Кия— Ксені, з дому Гладкої, і Івана Кия, які зуміли вщепити своїм дітям почуття громадської відповідальности, жертвенности і розуміння важливих потреб народу. Батько Іван згинув у перших днях війни в 1914 році. Не зважаючи на всі зусилля, синові не вдалося віднайти його могили. Це для нього найбільш болючий досвід.

Василь Кий — підприємець і важко працює, щоб вдержати свої дві пекарні. І хоч займається бизнесом, тобто „робленням грошей", проте гріш ніколи не був самоціллю в його житті. Навпаки, важко запрацьовані гроші подружжя Кий щедрою рукою призначає на наші культурні цілі.

Подружжя Кий вже раніше створило 25-тисячний фонд для Гарвардського Українського Наукового Інституту з призначенням на друк давніх книжок і стародруків. А тепер започаткували окремий фонд для Українського Музею. У такому самому дусі конструктивного патріотизму та високих вимог до себе і до жертвенности вони виховали свою дочку та сина, які вже включилися в життя нашої громади.

Утривалюючи свій рід на всі майбутні покоління, даючи приклад своїм нащадкам вартісного та змістовного життя, подружжя Кий стає рівночасно сподвижником розвитку української культури. Їхнім бажанням є, щоб цей фонд був „родинним фондом", тобто, щоб він був доповнюваний їхніми дітьми, внуками і дальшими нащадками.

Ось два приклади справжнього патріотизму, громадянської зрілости та відповідальности. Як сказав би Є. Чикаленко—це любов України не лише „з глибини душі, але з глибини кишені". Коли їхні нащадки читатимуть у щорічних звітах та різних виданнях Музею (каталогах, програмах, студіях тощо), що вони видруковані коштом фонду їхнього роду, вони напевно будуть горді за своїх предків. Ц[illegible] фонди буд[illegible] родів.

Б.Цимбалістий

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Відбулися успішні ювілейні Спортові Ігрища Української Молоді

Переможна дружина юнаків УСВТ „Чорноморська Січ". (Фота: Ігор Сохан)

Оленка Цьолко (справа) — першун у скоку у довжину і Уля Лисняк — всесторонній першун легкоатлетичних змагань.

У першому ряді — переможці відбиванкового турніру СУМ-А „Крилаті", Йонкерс. У другому ряді — фіналісти СУМ-А, Нью Йорк.

Елленвілл (О.Твардовський)— У суботу і неділю 27-28 червня, відбулися тут, на спортових площах оселі СУМ-А, Десяті Спортові Ігрища Української Молоді, в яких взяло участь понад 200 спортовок і спортовців з чотирьох організацій: СУМ-А, УСВТ „Черноморська Січ", УСО „Тризуб" і Пласт. Цьогорічні Спортові Ігрища проходили під гаслом „За Правду! За Волю України" і були присв ячені 70-річчю СТ „Україна" Львів.

Програма Ігрищ почалася в суботу рано традиційною церемонією відкриття: принесенням прапорів, відіграванням американського і українського гимнів, запаленням вічного вогню, відчитанням правил Ігрищ, присягою змагунів та відспіванням молитви „Боже Великий".

Церемонію перевели: М. Себельський—голова УСЦАК-Схід; І.Сохан—провідник Ігрищ; Я.Петрик—технічно організаційний референт проводу Ігрищ; Я.Рошко—командант табору. Крім згаданих осіб у проводі Ігрищ працювали: Я.Шміґель—головний суддя; Д.Бобиляк—секретар; О.Напора—фінансовий референт; О. Твардовський—пресовий; О.Федаш—ланковий відбиванки; Я.Сосяк—ланковий копаного м'яча; О.Колодій-ланковий легкої атлетики; В.Костик—господарський референт; Є.Гановський—голова Верифікаційної комісії. Асистували окремим референтам: С.Палидович, Ю.Бук, Ю.Тарасюк, З.Стахів, Л.Кормелюк і С.Добровольський. Медична Опіка-Грицков'ян.

Негайно по закінченні церемоніялу розпочалися легкоатлетичні змагання з участю понад 60-ти змагунів і змагунок у юнацькому віці та гри відбиванкового турніру, в якому брало участь всіх 19 дружин у чотирьох вікових групах, у цьому числі – в жіночій і чоловічій.

По полудні, о 3-ій годині, відбулися змагання копаного м'яча новацьких дружин УСВТ „Ч.Січ" і УСО „Тризуб", у яких перемогу і звання першуна здобула дружина „Ч.Січі" вислідом 8:1. Переможні ґолі для „Ч.Січі" здобули: Б.Ґбур 2, Р.Понось 2, Я.Павлик 2, Я.Твардовський і О.Ролянд по одному. Склад дружини переможців був: А.Ролянд, М. Кравчук, Я.Павлик, Д.Гандзій, Б.Полянський, Я.Твардовський, Т.Бортник, Н.Гандзій, О.Ролянд, Б.Ґбур, Р. Понось, С.Презимірський, Д.Шмотолоха, П.Полянський і Б.Бодневич. Провідниками дружини були Б. Кравчук і А.Ґбур.

О 5-ій годині по полудні відбулися чергові змагання копаного м'яча в групі юнаків, у яких зустрілися дружини УСВТ „Ч.Січ" і СК СУМ-А „Крилаті" Йонкерс. Ця зустріч закінчилася ремісовим вислідом 2:2.

Згідно зі спеціяльним рішенням Верифікаційної комісії і відповідальних членів проводу Ігрищ, обидві дружини стали спільними першунами Ігрищ і були нагороджені трофеями.

Трофеї найкращих змагунів здобули: Богдан Ґбур („Ч.Січ") у новацькій групі і Северин Палидович, мол. („Крилаті") в юнацькій групі. Суддювали—Я.Сосяк і С.Палидович, старший.

По закінченні спортової програми дня в суботу ввечорі відбулася розвагова імпреза для учасників і проводу Ігрищ. На імпрезі грала оркестра „Іскра".

В неділю вранці провід і більшість учасників Ігрищ взяли участь в службі Божій, після якої розпочалися півфінальні і фінальні гри відбиванкового турніру і легкої атлетики. Завдяки чудовій погоді програму Ігрищ закінчено о годині 5-ій по полудні, після чого відбулась урочиста церемонія вручення переможцям трофеїв і медалів, яку перевів провід Ігрищ.

Згідно з прийнятою традицією, після відспівання всіма учасниками молитви управа оселі запросила провід Ігрищ на спільне товариське прийняття, в часі якого голова УСЦАК- Схід склав подяку всім членам проводу Ігрищ, суддям, представникам організацій, які взяли участь в цій Ювілейній спортовій імпрезі, і особливо—управі оселі, що вигідно примістила учасників та опікувалася ними на протязі двох днів.

У короткій і річевій дискусії найвизначніші представники УСВТ „Ч. Січ", СУМ-А і Пласту висловили свої спостереження про відбуту імпрезу та корисні пропозиції на майбутнє. Одноголосно схвалено пропозицію голови УСЦАК-Схід поробити старання злучити легкоатлетичні першенства УСЦАК з цими Ігрищами молоді.

Цьогорічні трофеї і медалі фінансувала каса Української Спортової Централі Америки і Канади-Делегатури Схід. На жаль, на прохання управи УСЦАК-Схід до багатьох українських фінансових інституцій і Братських Союзів про грошову допомогу відгукнувся досі СУК „Провидіння", інші ще не дали відповіді.

КОПАНИЙ М'ЯЧ

1. УСВТ „Ч.Січ", Нюарк.
2. УСО „Тризуб" Філядельфія

ЮНАКИ

Спільні першуни: УСВТ „Ч. Січ" і СК СУМ-А „Крилаті" Йонкерс.

ВІДБИВАНКА

ЖІНКИ

1. Пласт, Пассейк
2. УСВТ „Ч.Січ" Нюарк

ЧОЛОВІКИ

1. Пласт, Чорноморці
2. УСВТ „Ч.Січ" Нюарк

ЮНАЧКИ

1. СК СУМ-А „Крилаті", Йонкерс.
2. СК СУМ-А Ню Йорк

ЮНАКИ

1. СК СУМ-А Ню Йорк
2. СК СУМ-А Гартфорд

Склади дружин першунів (чоловіки): Л.Кормелюк, Б. Сірий, З.Стахів, І.Білінскі, Б.Завадович, О.Федаш, С. Палидович і Ю.Бук. З.Стахів був вибраний найкращим змагуном (жінки не передали списка).

СК СУМ „Крилаті" юначки: Н.Глушко, Х.Глушко, О.Уздейчук, Т.Закотиря, І.Штинда, І.Біланич, В.Климко, Н.Глушко. Найкращою юначкою турніру вибрано О,Уздейчук.

СК СУМ-А Ню Йорк (юнаки): І.Качор, П.Шміґель, М.Приймак, Л.Лавро, Ю.Микитин, І.Барна, І.Стецько. Найкращим змагуном вийшов І.Качор.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

ЮНАЧКИ 11—14 РОКІВ

БІГ 60 МЕТРІВ

1. Х.Глушко 9.1 („Крилаті")
2. Л.Микитин 9.9(СУМ-А, Н.Й.)
3. Л.Остап'як 10.2 (Пласт, Пассейк).

СКОК У ДОВЖІНЬ (у футах)

1. Х.Глушко 12'3 1/2"
2. Л.Микитин 12'0
3. Л.Лисняк (Пласт, Н.Й)11'5"

СКОК У ВИСОЧІНЬ (у сантиметрах)

1. Г.Сонна (Пласт) 111 см
2. Х.Глушко 111 см
3. Л.Остап'як 106 см

СТУСАН КУЛЕЮ (8 фунтів)

1. Л.Микитин 23'89"
2. Х.Глушко 19'22"
3. Л.Остап'як 19'0"

ЮНАЧКИ 15—18 РОКІВ

БІГ 100 МЕТРІВ

1. У.Лисняк 15.05;
2. О.Цьолко (Пласт, Олбані 15.10
3. Д.Лещук (СУМ, Н.Й) 15.50

ГІНЦІ 4 Х 100

1. „Крилаті" Йонкерс (молодші юначки) 69.2
1. Пласт, Н.Й., 66.5
2. СУМ-А, Гартфорд, 67.3
3. СУМ-А, Ірвінґтон, 70.4

400 МЕТРІВ

1. У.Лисняк 77
2. О.Цьолко 79.6
3. Г.Лишик (СУМ, Картерет) 80.2

СКОК У ВИСОЧІНЬ (у сантиметрах)

1. О.Цьолко 117 см
2. Дз.Кобаса (СУМ) 114 см
3. У.Лисняк 107 см

СКОК У ДОВЖІНЬ (у футах)

1. У.Лисняк 12'6"
2. М.Колінська (СУМ, Гартфорд) 11'3"
3. Дз. Кобаса 11'2"

СТУСАН КУЛЕЮ (8 ф.)

1. Лисняк 28'10"
2. О.Калюк (СУМ, Гартфорд) 27'3/4ё
3. Д.Лещук 24'10"

ЮНАКИ 11—14 РОКІВ

(біг 60 м)

1. М.Тарнавський (СУМ, Сиракюзи) 8.37
2. М.Куртяник (СУМ, Сиракюзи) 8.68
3. О.Башуцький (СУМ, Сиракюзи) 9.00

СКОК У ВИСОЧІНЬ

1. І.Маєвський (СУМ) 138см
2. О.Башуцький (СУМ) 130 см
3. М.Тарнавський 130 см

СКОК У ДОВЖІНЬ

1. М.Тарнавський 14'10"
2. Б.Полянський („Ч.Січ") 14'5"
3. М.Куртяник 14'1"

СТУСАН КУЛЕЮ

1. О.Башуцький (СУМ, Сиракюзи) 31'7"
2. І.Майовський (СУМ, Сиракюзи) 30'11"
3. М.Тарнавський 28'10"

ЮНАКИ 15—18 РОКІВ

біг 100 метрів

1. С.Палидович (Пласт, Пассейк) 12.11
2. С.Тимків (СУМ, Сиракюзи) 12.52
3. Б.Куртяник 12.9

400 метрів

1. С.Палидович 59.6
2. Куртяник 60.9
3. С.Тимків 61.1

800 м.

1. С.Палидович 2.44.16
2. С.Когут (СУМ, Сиракюзи) 2.45.5
3. Б.Куртяник 3.13.7

1500 м.

1. С.Когут 5.32
2. Б.Куртяник 5 .33
3. В.Невмержицький („Крилаті") 5.40

ГІНЦІ 4 Х 100

1. СУМ, Сиракюзи, 54.55
2. СУМ, Ню Йорк, 54.56
3. СУМ, Йонкерс, 59.2

СКОК У ВИСОЧІНЬ

1. С.Тимків 168 см
2. С.Палидович 165 см
3. І.Стоцко (СУМ) і Б.Куртяник 136 см

СКОК У ДОВЖІНЬ

1. С.Палидович 17'10"
2. С.Тимків 17'1"
3. І.Стоцко 15'5"

СТУСАН КУЛЕЮ

1. С.Палидович 36'2"
2. Б.Куртяник 36'1"
3. Б.Іваськів (Пласт, Пассейк) 35'6"

МЕТ ДИСКОМ

1. С.Когут 69'0"
2. Т.Боднар (СУМ, Н.Й) 55'10"
3. С.Тимків 55'6"

Обидва трофеї, уфундовані Ярославом Рублем, призначені легкоатлетичним дружинам з найбільшою кількістю точок, здобули юначки (СУМ-А) 58 точок і юнаки (СУМ-А) 108 точок.

В понадпрограмових змаганнях юнаків 10—12 років брало участь 15 змагунів УСВТ „Чорноморська Січ", велика більшість яких у кількох конкуренціях здобули золоті, срібні і бронзові медалі.

СПОРТОВІ ТОЧКИ В ПРОГРАМІ СЬОМОГО УКРАЇНСЬКОГО ФЕСТИВАЛЮ

УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"—УСО „ТРИЗУБ" 4:1

Згідно з програмою 7 Українського Фестивалю, який відбувся 13-го червня ц.р. з найбільшим досі успіхом у відомому Артс Центрі, Голмдейл, Н.Дж., вперше в історії цього фестивалю тут були влаштовані влучні спортові точки, а саме—змагання дружин копаного м'яча і відбиванки УСВТ „Ч.Січ" з Нюарку і УСО „Тризуб" з Філядельфії. Сотні учасників 7-го Українського Фестивалю мали можливість любуватися грою цих найкращих під сучасну пору українських дружин копаного м'яча в східніх ЗСА, як теж змаганнями жіночих дружин відбиванки.

Несподівано ці змагання були зфільмовані кореспондентами телевізійної сітки ПБС (Пабліл Бродкастінг Систем) і ввійдуть до спеціяльного фільму про українську етнічну групу, що його мають висвітлити на цій ситці в найближчому майбутньому. В часі фільмування відбулося теж інтерв'ю кореспондентки ПБС з членкою УСВТ „Ч.Січ" Дарією Твардовською про спортові й інші справи, як також коротко з іншим діячем „Ч.Січі" Євгеном Чижовичем про український спорт у ЗСА.

Якщо йдеться про самі змагання, то пройшли вони цікаво, емоційно, не дивлячися на те, що відбувалися в сімкових складах з огляду на малий розмір площі. Майже рівнорядно проходила гра, у якій змагуни „Тризуба" виявили добру фізичну заправу, зате „Січовики", хоч були повільніші, відзначалися кращою технікою, частіше і точніше стріляли у ворота гостей, завдяки чому здобули перемогу 4:1.

До перерви „Ч.Січ" вела 1:0, що його здобув Данило Благий. Після перерви при дальшій рівнорядній грі ґолі для „Ч.Січі" стрілили: Богдан Куцина, Роман Букачевський і свого другого в змаганнях—Д.Благий.

Єдиного почесного ґоля для „Тризуба" здобув Д.Кульчицький. Суддював Ярослав Сосяк. Склад „Ч.Січі": М.Хамуляк, Ю.Бакун, В. Ткач, М.Микуляк, Д.Бакун, Р.Дуда, Б.Куцина, А.Бакун, І.Чижович, Д.Благий, Р.Ганич, Р.Букачевський, А.Охрименко, провідник.

Склад „Тризуба": Прончак, Т.Козак, Д.Кульчицький, В.Лущак, Колінс, Ц. Гант, А.Беднарський, Б.Тадлей, А.Шефер, Д.Болес, І. Ковбой. Провідник М.Юрчак.

УСВТ „ЧЕРНОМОРСЬКА СІЧ" — УСО „ТРИЗУБ"

15:7, 15:8, 15:13

У той час, коли на горішній площі Артс Центру проходила гра копаного м'яча, любителі відбиванки приглядалися змаганням жіночих дружин, які відбувалися на долішній площі.

В цій зустрічі домінували дівчата „Ч,Січі", цьогорічні віцечемпіонки УСЦАК, учасниці багатьох американських турнірів, у яких вони здобули добрі успіхи. В трьох із п'яти можливих сетів перемогла дружина „Ч.Січі" з поданим вище вислідом.

Склад „Ч.Січі" в цих змаганнях: М.Ганич, І.Паславська, С.Моравська, Л.Плячек, М.Стратон і М.Панько Склад „Тризуба": О.Міджак, О.Станко, С.Дейнека, Г.Мінч, О.Маслій, І.Грабовська, О.Кузевич, Т.Сіра.

По закінченні обидвох змагань керівник спортової програми фестивалю О.Твардовський подякував учасникам за участь, гарну та ефективну гру і вручив капітанам пам'яткові Трофеї.

У понеділковому виданні найбільшого в Ню Джерзі американського щоденника „Стар Леджер" появилася довга рецензія про 7-ий Український Фестиваль, у якому, між іншим, була згадка про спортову програму фестивалю, ілюстрована фотосвітлиною однієї акції із змагань копаного м'яча.

(о.т)

ЮНАЦЬКІ ДРУЖИНИ КОПАНОГО М'ЯЧА ОСЕРЕДКУ СУМ-А ІМ. Б. ХМЕЛЬНИЦЬКОГО В КЛІВЛЕНД — ПАРМА

Не зважаючи на те, що вже почався весняний сезон копаного м'яча юнацьких дружин в „Лейк Ірі Джуьйор Сакер Ліґ", треба хоч коротко зупинитись на здобутках та наполегливій праці юнацьких дружин СУМ-А в 1980 році, які змагалися в системі юнацьких дружин вищизгаданої ліґи. В останньому році успішно змагалися три юнацькі дружини СУМ-А, здобувши добрі вислідu в кінцевій табелі ігор дружин своєї кляси.

Дружина доросту у віці 10-12 років розіграла 28 змагань, з чого виграла 17, програла вісім і три з нерішеним вислідом, здобувши тим самим третє місце серед дружин своєї кляси в лізі. Найкращими змагунами цієї дружини були: С.Мацєх, М.Попадюк, І. Шубин..

Дружина молодших юнаків у віці 12-14 років розіграла 36 змагань, вигравши всі 36,та тим самим стала першуном ліґи серед дружин своєї кляси. Найкращими змагунами цієї дружини були: І.Богуславський, Я. Данко, М.Лішнянський і Б. Темнюк, що зрештою, не є легкою справою вирізнити їх від дружини, яка спромоглася на такі імпозантні осяги в змаганнях.

Дружина юнаків у віці 14-16 років розіграла 15 змагань, з чого виграла вісімь, а програла сім змагань, зайнявши третє місце в кінцевій табелі ігор дружин своєї кляси. Найкращими змагунами цієї дружини були: Р.Попадюк, А.Футей, і Р.Темнюк. Тут треба підкреслити, що вирізнення змагунів всіх трьох дружин є офіційним вирізненням ліґи а, на мою думку, багато більше змагунів заслужили собі на похвалу за їхню наполегливу та повну посвяти гру, на протязі всього сезону 1980 року, що увінчався успішним здобуттям трофеів—один перше місце, а два третє місце.

В цьому 1981 році спортова ланка копаного м'яча юнацтва СУМ-А збільшилася ще на одну дружину „малят" у віці 6-10 років, яку тренує колишній змагун сумівської дружини „Скала' Славко Краснянський. Тренером дружини доросту 10-12 років є Стефан Кравець, дружину молодших юнаків від 12-14 років тренує Володимир Лішнянський, а дружину юнаків у віці 14-16 років тренує Любомир Мудрий, який рівночасно є спортовим референтом Осередку СУМ-А.

Велику допомогу в праці юнацьких дружин копаного м'яча на протязі вже довгого часу несуть такі особи: Ю.Лішнянський, М.Попадюк, М.Тимош, а останньо організаційний референт Осередку Мирон Бебко , який організував дружину „малят" від 6-10 років. Офіційним представником до ліґи є член управи Осередку Богдан Бицко, який разом зі спортовим референтом Любомиром Мудрим, заступатимуть юнацькі дружини СУМ-А перед чинниками ліґи.

Направду приємно побачити, що до праці прийшли молодші члени СУМ-А та члени колишньої сумівської дружини „Скала", що дає запоруку дальшого росту юнацьких дружин, як також значно улегшить працю спортового референта і довголітнього тренера майже усіх дружин Любомира Мудрого, завдяки праці якого на протязі п'ятирічного існування юнацьких дружин СУМ-А не було ні одного року, в якому одна з дружин не здобула б чемпіонства ліґи.

В цьому сезоні дві наші дружини братимуть участь в змаганнях за чашу стейту Огайо, а одна дружина репрезентуватиме „Лейк Ірі Джуньйор Ліґ" в міжліговому турнірі.

Г.Головка

Світлій пам'яті інж. Михайла Селешка

(1901-1981)

„Історія мого життя — це частина історії мого народу"

Т. Шевченко

Св.п. інж. Михайло Селешко

Апостольські послання для християнського світу заповідають і стверджують що ті господні обранці, що залишають земне життя у часі 40 днів до Вознесення Христового, — Праведники.

Одним із таких праведників духово-провідної верстви нашого народу був св. п. інж. Михайло Селешко, який упокоївся в Торонто, Канада, у світлий понеділок, 27-го квітня цього року, на 80-му році свого життя.

М. Селешко народився 4-го жовтня 1901 року у селі Витвиці, повіт Долина, Галичина. 17-річним юнаком добровільно зголосився до Української Галицької Армії, а по заломанні та ліквідації фронтів з перших тижнів заснування УВО став її членом та бойовиком. Був завжди під пильним наглядом польської поліції та за свою активність в УВО його многократно заарештовувано. Відсидівши у сумнозвісних Бриґідках вісім місяців, шикований та чатований польською владою і поліцією він був змушений утікати на чужину і 12-го липня 1922 року зі своїми односельчанами і бойовиками УВО — І. Витвицьким та І. Дренькалом, знайомими стежками через зелений Бескид перейшов на територію Чехо-Словаччини. Там він вступив до Української Господарської Академії в Подєградах, яку з успіхом закінчив, здобувши диплом інженера-хеміка.

У зв'язку з його невсипущою діяльністю в УВУ простягла пазурі до нього польська поліційна агентура і на домагання останньої чехословацькі органи влади протягом 48 годин видворили інж. М. Селешка з Чехо-Словаччини, звідки він мусів переїхати до Берліну, де починаючи 1927 і 1945 роком кінчаючи, жив і працював.

Полковник Є. Коновалець звернув на молодого М. Селешка увагу і скоро наділив його безмежним довір'ям, призначивши його своїм особистим секретарем. З цієї відповідальної позиції М. Селешко організував закордоном Українську Пресову службу з густою мережею майже по всіх країнах цивілізованого світу. Українська Пресова Служба перед Другою світовою війною зіграла колосальну позитивну ролю в популяризації української державницько-визвольної ідеї через канали іншомовних видань. Служачи українській ідеї, безнастанно ризикував життям, під чужим прізвищем на різні пашпорти подорожуючи.

Протягом довгих років М. Селешко був членом ПУН у, а в останніх роках свого життя був членом сенату ПУН. Перед Другою світовою війною він був генеральним секретарем УНО (Українського Національного Об'єднання) у Німеччині і деякий час був секретарем другого голови ПУН полк. А. Мельника.

У 1943 році з доручення ПУН та німецької лікарської асоціяції він був головним перекладачем при міжнародній комісії судово-медичної експертизи, яка встановила причини смерти 10,000 українців у Вінниці у 1937-1939 р.р. — всі жертви були закатовані пострілами куль в голову чи потилицю.

Перебуваючи тоді у Вінниці, інж. М. Селешко дав собі священну обітницю, що решту років свого життя він присвятить збірці матеріялів, щоб видати книжку „Злочин Москви у Вінниці" у різних мовах.

З доручення ПУН та пол. А. Мельника М. Селешко переїхав у 1945 році до Канади, де одразу з головою пірнув у вир громадсько-національної та патріотичної діяльности, посівши там своєю жертвенною працею керівні становища у системі УНО, УСГ, УВФонду, йому і далі служила вірною „дружиною" машинка до писання. Та збігом часу і надірваним здоров'ям життя М. Селешка обірвалося.

У світлий третій день Великодніх свят та у середу, 29-го квітня, у похоронному заведенні Кардинала в Торонто, була відправлена панахиди по св.п. інж. М. Селешку о. д-ром Р. Даниляком, парохом катедри св. Йосафата та о. В.Шараневичем при численній участі друзів, приятелів та знайомих. Отець В. Шараневич щирими словами вдячности підкреслив жертвенність і посвяту небіжчика для нашодо народу. Востаннє 30-го квітня о. В. Шараневич відслужив панахиду у похоронному заведенні, а потім домовину перевезено до церкви св. Йосафата під ескортою умундированих друзів-ветеранів, де о. В. Шараневич відправив Парастас і співану Службу Божу.

Єдиний брат покійного, який постійно живе у Ню Йорку, Степан Селешко запросив всіх на поминальну тризну до церковної залі, якою проводив мгр Є. Мастикаш. Із висловами вдячности та присвяти покійному промовляли: д-р С. Росоха від Срібної Землі і Карпатських Січовиків; Боровець — від УСГ, В. Ситник — від „Нового шляху"; Дідюк — від СУЖ Канади; Попадинець — від Пласту; Максимів — від УВФ; Дарія Темник — від свої родини, з якою у дружбі покійний прожив 26 років

Напередодні Провідної Неділі, у суботу, 2-го травня, до українського національного Пантеону Вічности у Бавнд Брукові при храмі св. Андрія з'їхалися численні побратими, приятелі і шанувальники св.п. інж. М. Селешка з ЗСА і Канади голова ПУН, члени ПУН, УЗХ, СВУР, представники суспільно-громадських, політичних і ветеранських організацій. У 12- годині дня задзвонили дзвони і під їх прощальні звуки ветерани українського резистансу з Америки і Канади під командою сотника Поліщука на руках внесли до церкви домовину М. Селешка, покриту, немов козацькою китайкою, українським прапором з ОУН-івським тризубом із зворушливим пієтизмом всі увійшли до Храму-Пам'ятника Первоієрарх Української Православної Церкви в ЗСА, Блаженніший Владика Митрополит Мстислав з почотом православних священиків та у супроводі о. Богдана Левицького, колишнього капеляна І Української Дивізії УНА, сьогоднішнього пароха української католицької церкви в МекАду, Пенсильванія, та довголітнього душпастиря Оселі ім. О. Ольжича. Зворушливо співав хор православних семінаристів.

Останнє прощальне Богослуження, поклін і прощання. У почесній стійці біля домовини закам'яніло і засмучено стоять голова та члени ПУН, керівники ОДВУ СВУРУ. Зі східців амвону звисає бойовий прапор славної 6-ої стрілецької дивізії армії УНР та періодично змінюються прапороносці Відділів ОДВУ, СВУР та комбатантів.

(Закінчення на стор. 7)

Світлій пам'яті інж. М. Селешка

(Продовження зі ст. 6)

Владика Мстислав промовив з церковного амвона: „Покійний інж. М. Селешко був протягом 60 років одним із небагатьох моїх улюблених друзів і побратимів. Він був сумлінням кришталевих чеснот українського громадянина і вояка. Він був сумлінням ОУН. Вічна і вдячна по ньому пам'ять."

У похоронній процесії від церкви до місця упокоєння рясніли прапори і вінки та квіти від брата Степана і дальшої родини з України, від ПУН, СВУР, комбатантів та друзів. Сотні людей, які з'їхалися на Провідну Неділю, супроводжували домовину українського праведника. Над свіжою і відкритою могилою прощав покійного президент СКВУ і сьогоднішній голова ПУН інж. М. Плав'юк, підкресливши взірцеві прикмети небіжчика для майбутніх поколінь. Капелян о. Б. Левицький над могилою попрощав св.п. Михайла молитвою та словами вояцької чести. Журливою піснею „Видиш, брате мій" були закінчені похорони.

На заклик рідного брата небіжчика, С. Селешка, члена ЦУ ОДВУ та друзів-комбатантів, учасники похорон зібралися на поминальну тризну, прибув також Мстислав і священики, було присутніх біля 150 людей. Після молитви та благословення земних дарів та під час трапези відбулося кілька виступів і промов, присвячених св.п. Селешкові.

На заклик А. Славича з Канади, який повідомив, що в Канаді створено фонд ім. М. Селешка для видання праці небіжчика „Злочин Москви у Вінниці", присутні зложили пожертви у сумі 1,000 долярів. Для цієї шляхетної цілі в Українській Православній Кредитівці у Ню Йорку — 304 Іст 9-та вулиця — відкрито „Фонд ім. М. Селешка", конто ч. 4220 А, на яке можна скласти скромну лепту.

На тризні брат покійного Степан розкрив секрет, чому домовину св.п. Михайла перевезено з Канади і віддано землі в Українському Пантеоні. Відчуваючи кінець своєї життьової мандрівки св.п. М. Селешко завіщав своєму братові, що він хоче з чистим сумлінням навіки спочити в Бавнд Бруко з прощальною відправою, очоленою Владикою Мстиславом. І брат Степан цю останню волю свого брата виконав. С. Селешко від себе та від рідних сестер, які живуть в Україні, склав щиросердечну подяку Владиці Мстиславові, президентові СКВУ М. Плав'юкові, членам ПУН та всім присутнім, що так сердечно та шанобливо супроводили його брата у засвіти. Кінцеву молитву відмовив о. Б. Левицький, а всі присутні відспівали „Христос Воскрес" і „Вічная Пам'ять."

П. Байбак

У 85-річчя...

(Продовження зі стор. 2)

тити хоч важливіші видання, а саме: д-р Григор Лужницький редагував бібліотеку п. з. „Український Театр", а проф. І. Крип'якевич, М. Голубець, проф. В. Радзикевич, В. Барвінський, Ст. Чарнецький, ген. М. Капустянський, сот. Б. Гнатевич, сот. Е. Думін і кап. Шрамченко видали під фірмою „Історичної Бібліотеки" Тиктора монументальні твори як: „Велику історію України", „Історію української культури", „Історію українського війська" та „Велику всесвітню історію".

Тиктор теж видав „Святе Євангеліє" в гарному перекладі о. Кравчука, „Вірую", що його польська влада сконфіскувала та „Українську ілюстрацію". Годиться пригадати, що у Видавництві І. Тиктора появлялись кожного року календарі гумористичний „Комар", „Календар для всіх" і „Золотий Колос", що в 1939 році був надрукований у 85-ти тисячах примірниках. З підсумків виходить, що Видавництво „Українська Преса" І. Тиктора за час польської окупації Західньої України надрукувало у Львові поверх 400 українських книжок. А це неабиякий культурно-політичний дорібок і вклад у скарбницю української культури.

Не можна поминути теж факту, що у Видавництві Тиктора, між іншим, працювали відомі журналісти й публіцисти, політики, суспільні діячі та мистці такі, як: д-р Мирон Коновалець, колишній посол М. Струтинський, Дмитро Паліїв, Роман Купчинський, Іван Керницький (відомий тепер Ікер), Осип Новицький, Федір Дутко, Анатоль і Ярослав Курдидики, Роман Маланчук, Зенон Пеленський, Іван Витвицький, д-р С. Баран, Е. Козак, П. Ковжун, д-р Іванець, М. Левицький, Лев Сенишин, Іван Кедрин Рудницький та багато інших. Не можна не згадати й таких видатних адміністраторів, як: Петро Постолюк, Лев Чубатий, д-р В. Калина, Т. Витвицький, Ярослав Пастушенко та багато інших друкарів, складачів, наприклад, С. Микитка, а всі вони чимало причинилися до розбудови Видавництва.

Преса й видання І. Тиктора були солідно базовані на математичнім обрахунку, але в ім'я правди треба ствердити, що ідеї ними пропаговані не були зв'язані із матеріяльними витратами. Видавництво „Українська Преса" І. Тиктора було потугою й славою українського зорганізованого життя в Західній Україні. Видавництво припинило свою діяльність дня 12-го вересня 1939 року, коли совєтська Червона армія зайняла Західню Україну. Діяльність І. Тиктора в часі німецької окупації України та після Другої світової війни — це вже окрема тема.

Політичне зловживання...

(Продовження зі стор. 2)

ятелів за кордоном: „Благаю вас, допоможіть нам".

Нічого дивного, що совєтське товариство психіятрів відмовилося допомогти Світовій Асоціяції Психіятрів превірити ці випадки. Її президент, проф. Григорій Морозов є також директором Сербського інституту, який підписав багато

обманних рапортів на дисидентів і який був приятелем шефа КҐБ, Юрія Андропова. А головний академічний дослідник д-р Андрей Сосновський був так далеко заанґажований у політичній психіятрії, що минулого року він волів зректися з почесного членства Британської Королівської Школи

Психіятрів, чим боронити себе проти закидів, висуваних проти цієї школи. Амбасадор закордонних призначень проф. Марат Вартанієм має послідовний рекорд заперечення усіх таких закидів, нечесно маніпулюючи Світовою Асоціяцією Психіятрів, і робить наклепи на ген. Григоренка, проголосивши його умовохворим. Щодо комісії робітників, яка боронила засадничу медичну етику з виразною витривалістю, совєтське товариство психіятрів навмисно робило перешкоди в її праці і не протестувало проти арештування її членів.

Досі трьох членів — д-ра Леонарда Тарнавського, Вячеслава Бахміна і Александра Подрабінека засуджено на три роки важкої праці у концентраційних таборах, інші три — Ірина Гривніна, Фелікс Серебрьов і д-р Коріягін досі чекають у в'язниці на слідство за антисовєтську агітацію.

Резолюції Світової Асоціяції Психіятрів і її філій, вимагаючи виключення з неї совєтських товариств психіятрів, будуть обговорювати на черговому конґресі психіятрів у Лісбоні 1983 року. Таке виключення було б прецедентом, бо досі ніяке міжнародне наукове чи професійне товариство не виключало членів совєтського товариства психіятрів.

День Союзянки на Бобрівці

Неділя, 21-го червня цього року, перейде до історії Союзу Українок Америки Відділів Нової Англії, як започаткування нового етапу у збірному зусиллі, що мав на меті запрезентувати все членство окремих Відділів, що дотепер працювали окремо на місцях своїх поселень.

Була це пропозиція голови Округи СУА Нової Англії Марії Гижої, щоб всі союзянки, якраз у цей день, що був також Днем Батька, з'їхались на молодечій відпочинковій оселі „Бобрівка", щоб перевести спільно цей день за заздалегідь приготованою програмою, щоб погуторити поміж собою, щоб повеселитися, а передусім зробити перегляд своєї праці, щоб вона стала кориснішою для організації та громади й увінчалася належним успіхом.

Приготування до цієї зустрічі почалися давно перед днем її реалізації, душею їх стала М. Гижа, маючи до помочі окремих активісток із кожного відділу. Головні точки імпрези були: Служба Божа, спільний обід, імпрезова частина та дозвілля. Йшло про це, щоб притягнути на зустріч якнайбільше не тільки членів, але й громадянства, головно батьків та молоді. Тому встановлено дуже низьку ціну за обід, для дорослих шість, а для молоді чотири доляри. В дальшому зложено точки виступів та змонтовано відповідну програму.

Прийшла очікувана неділя, не така погідна, як союзянки собі бажали б, трохи химерна, з легеньким дощиком та кучугурами насуплених хмар. Одначе вполудне поляна Бобрівки, наповнена ароматом скошеної трави, заповнилася автами, й видно стало, що ніхто не злякався химерної погоди, ані не полінувався прибути, щоб стати учасником цього несподіваного свята. Так, видно було, що все було старанно приготовано для прийняття гостей, й нічого не стояло вже на перешкоді, щоб зачати цю святочну імпрезу.

Польову Службу Божу відправив о. Любінський із парохії в Ню Бритен, виголосивши зворушуючу проповідь про завдання жіноцтва, нав'язуючи до Христової притчі про Марту і Марію. Отець також при цій нагоді пригадав за День Батька, згадавши нашого Патріярха, що є нашим Батьком, який усе життя присвячує для добра й спасення своїх вірних та нашої Церкви. По Богослужбі піднесено многоліттє в честь Патіярха, батьків всіх союзянок, що як матері, громадянки й жінки не жалують часу і трудів для цієї шляхетної справи, що нею являється виховання дітей, праця в організаціях та догляд родинного життя.

Кульмінаційною подією всієї зустрічі було посвячення прапора Округи, згідно з ухвалою Конвенції СУА у Філядельфії, щоб кожна Округа, а навіть Відділ мали свій власний прапор. Голова Округи на Нову Англію Маруся Гижа, разом із Славою Яхницькою розвинули пречудовий, із коштовного брокату, синьо-жовтий прапор, і передали його в руки кумам, що по черзі репрезентували такі Відділи: Я. Ковач 73ій Відділ з Бриджпорту, М. Рудницька 66-ий Відділ, а Дизя Брочинська 106-ий Відділ з Ню Гейвену, Я, Кукіль 93-ий Відділ, та В. Чудовська 106-ий Відділ, обі з Гартфорду.

Після обрядової церемонії посвячення та короткого слова о. Любінського, що побажав союзянкам побідоносних успіхів у праці, як пробоєвикам великої ідеї самостійности та збереження священних ідеалів, що символізує прапор, — добро, краса і воля, відспівано „Боже Великий..."

Після цього гостей частували добірним обідом. Химерна погода не дозволила відбути його надворі, то їдальня шуміла, як вулик, під час цього справжнього українського пиру, а заслуга в цьому нашого заготовщика-„кетерера", І. Деданова, якому вдячні за його добродійство та вміння всім догодити, як це всі потвердили. А кожна союзянка подарувала солодке.

Під час обіду почалася розвагова частина, що мала розвеселити всіх гостей своїм гумором та сатирою про „життя й буття" наших провідних союзянок, що, прийнявши головство, або другі почесні функції, мусіли з обов'язку самі все виконувати. Знаменито, як заповідач, вив'язалася із цієї програми Я. Кукіль, яка легко й невимушено впроваджувала окремих виконавців, що на сіножатті, під ясним сонцем виводили свої мистецькі записи.

Глибоко зворушливим було слово-привіт Марії Гижої, голови Округи, ініціяторки цієї небуденної зустрічі. Всім нам знане її ім'я, як Марусі Бурбелли, талановитої співачки, драматичної артистки, що навіть, ставши пані Гижою, не занедбувала своїх обов'язків, як мати двох гарних дочок, як член хору, як репрезентант жіноцтва на всі з'їзди, збори й конвенції. Вона тут народжена, одначе, перевищила своєю посвятою та любов'ю до рідної справи неодну активістку, давши докази щирого патріотизму й серйозного розуміння покликання жінки-українки. П. Гижа привітала гостей, подякувала організаторкам цієї зустрічі Я. Кукіль і В. Чудовській-Ширай, відчитала привіт голови Централі Рожанковської та гаряче заохочувала жінок ставати членами організації. Потім мала групка танцюристів із 73-го Відділу з Бриджпорту виконала привітальний хоровід, а відтак на м'ягкій сіножаті виводила народні танці. Голосні оплески свідчили про захоплення гостей виступом малят, до речі, діточок членок, яких так прекрасно витренувала І. Дмитерко, мисткиня танців. І. Гриневич відважилася прорецитувати вірш-сатиру, пера Влодзя Фіцаловича про те, як союзянки 66-го Відділу в Ню Гейвені „вибирали" свою Управу, й „штурмом язиків" поставили Ірену Телюк „на голову". Слідував вірш у честь батька, як незаступимого партнера у провадженні родини. За це весь збір на мотив „Ми гайдамаки" співав всім батькам „Многая Літа".

Діти членок 106-го Відділу Ліса Хмелівська і Андріян Пришляк на бандурах виконали кілька народних мелодій, що так ніжно дзвеніли на поляні, зливаючись із тихим леготом вітру. Гуморескою-сатирою на життя і роботу союзянок 106-го Відділу пописалася О. Якимів, не шкодуючи „колючок" своїм „пчілкам-союзянкам", що раді на „нараді" трохи язички погострити, поки приступлять до діла.

Незвичайно вдалим був виступ зіспіваної чвірки членок 106-го Відділу: С. Пришляк, В. Лучкань, В. Ціропалович і Л. Кінах, які надхненно, ніжними голосами відспівали композицію В. Івасюка, „Тече вода" народну пісню „Цвіте терен" та в'язанку пісень, присвячену батькам. Відтак Ірина Дмитерко відчитала по-англійськи, вірш, присвячений батькові, власного укладу. Фейлетон І. Савицької прочитала К. Гадзевич, викликавши зворушення слухачів, бо це чейже почувся рідний гуцульський говір. Перед закінченням програми промовила О. Якимів, що подала подробиці про те, як організовано Округу і яке її позитивне значіння у консолідації роботи союзянок. Без сумніву всі погодилися з тим, щоб такі зустрічі влаштовувати і у майбутньому. Молода співачка Марійка Кузьма при музичному супроводі Андрія Пришляка полонила своїм чарівним співом і виконаними по-мистецькому піснями серця слухачів.

Сонце заходило, тихо шумів ліс, дзвеніли мелодії пісень, а гості насолоджувалися заслуженим дозвіллям та висловлювали свою вдячність: „Це була така гарна зустріч!"

М.Б.

Українське вояцтво в Кергонксоні організується

На протязі часу, відтоді, як українська вояцька святиня стала пам'ятником всього українського вояцтва на чужині, під протекторатом нашої об'єднаної Централі ОбВУА, завжди був натиск і прохання до курінного Петра Войновського з головного Проводу ОбВУА щоб зорганізувати станицю і об'єднати всіх вояків українців в одну вояцьку родину і продовжувати всі завдання українського воїна на поселеннях згідно зі статутом і правильником ОбВУА.

Так пройшов час, і прийшов, нарешті, відповідний Богом даний день—31-го травня 1981 року, коли за старанням і обов'язком Буковинського Куреня і української православної громади в Кергонксоні відбулася в церковці-пам'ятнику панахида по бл. пам'яті Симонові Васильовичеві Петлюри, Голові Директорії та Головному Отаманові Військ і Фльоти Української Народної Республіки, і за спадкоємців його боротьби за самостійну соборну українську державу, св. п. отамана Тараса Бульбу Боровця, полковника Є. Коновальця, полковника А. Мельника, О. Штуля, Д. Квітковського, учасників визвольних змагань 1917-1923 років, Холодноярців, СВУ, УВО, ОУН, Січовиків Карпатської України, Буковинський Курінь УПА, Дивізийників та вояків українського походження, що були у рядах американської армії в Кореї і В'єтнамі.

На церковнім Богослуженні, як і на панахиді, яку відслужив о. К. Калиновський в патріотично піднесенім дусі, а співав хор церкви під дириґентурою проф. В. Бакума, була присутня невелика українська громада і представники організацій та об'єднаного вояцтва на чолі з головою ОбВУА полк. Я. Вишневецьким та полк. І. Винником, заступником голови Ради Ордерів, Українського Вільного Козацтва, які стояли в часі панахиди у почесній стійці при прапорі Буковинського Куреня. Після панахиди зі закликом всі колишні вояки українці, що підписали і згодилися бути зорганізовані в одну українську вояцьку родину, зійшлися до хати побратима Ф. Оприска на Золотій Осені в Кергонксоні Н. Й., і там відбули перші основуючі загальні збори для зреалізування обов'язку і завдання воїна—створити станицю нашого ОбВУА.

Першою точкою було змістовно зреферовано „завдання українського воїна в рядах ОбВУА після статуту". Після того вибрано президію засновуючих зборів, котру очолив побратим А. Змий, секретарем обрано інж. Д. Стасюка, а до почесної президії покликано полк Я. Бишневецького і полк. І. Винника. На порядку нарад була пропонована листа першої Управи Станиці в Кергонксоні, Н. Й., одноголосно вибрано на голову станиці курінного Петра Войновського, заступником дир. А. Змия, секретарем Д. Слободяна, колишнього вояка американського війська, народженого тут сина заслуженого члена Головної Управи УНСоюзу, на організаційного дир. М. Бодлака, фінансового інж. Д. Стасюка, господарського Ф. Оприска, зв'язкового поміж ветеранами українськими та американськими—сотника Б. Славінського, головою контрольної комісії—сот. В. Ринеря, заступником—Р. Чучкевича і В. Куриляка, а на голову побратимського суду—д-ра Р. Барановського.

Перед загальними зборами курінний П. Войновський разом із головою ОбВУА полк. Я. Вишневецьким, заступником голови Ради Ордерів УВК полк. І. Винником та Ф. Оприском відвідали хорого побратима поручника В. Хамулу та врочисто по-вояцькому вручили йому членську виказку ОбВУА у присутності його дружини.

Н.Н.

ПРОПУЩЕННЯ У ДОПИСІ

У дописі Ірини Голіят „Наймолодші градуанти", поміщеному у числі газети з 7-го липня ц.р., пропущено при ломці останній параграф, який повинен звучати так: „Тим, хто хотів би більше знати про Світличку, слід телефонувати до голови 83-го Відділу СУА Надії Савчук на число (212) 254 - 8134".

Комітет для балтійців...

(Продовження зі стор. 1)

воюють в Афганістані, та інше. Конгресмен Ріттер (республіканець з Пенсильванії) підкреслив, що Комітет турбується цими важливими питаннями, і висловив надію, що ще більше членів Американського Конгресу стане учасниками Комітету.

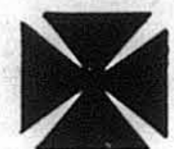
Голова Комітету Догерті пригадав, що Ад гок Комітет в Ірляндських справах вже діє. Він додав, що існують різні групи, організовані конгресменами, в яких ці законодавці ангажуються в окремих особливих акціях. Ці групи не мають ніякого офіційного чи формального стосунку до Конгресу, а все таки всі члени таких груп віддано працюють для добра справи.

Законодавець Догерті також перестеріг етнічні групи не приходити з своїми внутрішніми неполадками до членів Конгресу, кажучи: „Ми не маємо часу займатися тими міжгруповими незгодами, бо маса інших речей є до полагодження." Він додав також, що список запрошених на нинішні збори був приготований на підставі даних про існуючі організації, даних, які були нам до розпорядження. Якщо ми когось оминули, то це не було навмисне.

На майбутніх зборах ми бажали б щоб усі групи були заступлені".

Щоб виконати ці завдання, Американці в Обороні Людських Прав в Україні почали кампанію, заохочуючи конгресменів і сенаторів приєднуватися до цього важливого Комітету Конгресу. АОЛПУ закликає всіх зацікавлених американських українців писати або телефонувати до їхніх конгресменів і сенаторів з проханням включитися в членство й діяльність Ад гок Комітету. За додатковими інформаціями просимо писати до: Americans for Human Rights in Ukraine, 43 Midland Place, Newark, New Jersey 07106.

ЛЕЙН КІРКЛЕНД, президент АФЛ—КІО — Американської Федерації праці, Конгресу індустріяльних організацій, виступив з гострою критикою політики президента Роналда Регена, зокрема його економічної програми, яка на його думку, скоріше чи пізніше доведе до закриття багатьох шкіл, садочків, шпиталів, пожежних пунктів, поліційних станиць і ліквідації багатьох соціяльних привілеїв, що їх добивались робітники на протязі багатьох десятків років. Він закликав робітників не підтримувати такої програми і взагалі супротивлятися махінаціям „правих політиків". „Ви або не знали, або забули, які умовини життя були в Америці у 20-их і 30-их роках і тому легковажно піддаєтеся новій намові реакційних економістів", — заявив в заключенні Кіркленд.

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в суботу, 11-го липня 1981 р., заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов у Вічність у Сміттовн, Н. Й.,

наш Найдорожчий ТАТО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п.

МИХАЙЛО РИҐАЙЛО

учасник Визвольних Змагань у рядах УСС, нар. 15-го липня 1894 року, в Старім Місті, Підгайці, Україна.

ПАНАХИДА у вівторок, 14-го липня 1981 р., о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Петра Яреми, 129 E. 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН — у середу, 15-го липня 1981 р., о год. 9-ій ранку з похоронного заведення П. Яреми до церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Горем прибиті:

дочка — ЄВГЕНІЯ ГОЛІЯТ з мужем ІЛЯРІЄМ
внучка — ЛЮБА ВОРОХ з мужем д-ром СВЯТОСЛАВОМ і дітьми
внук — д-р СТЕПАН ГОЛІЯТ з дружиною МАРІФЕ і дочкою ЛІДІЄЮ
зять — РОМАН ҐІНА з дітьми: ІГОРЕМ, ГАЛЕЮ І МАРУСЕЮ в Україні
сестра — АННА ОТАМАН з родиною в США
правнуки — АДРІЯН, ЮРІЙ, МИРОСЛАВ, УЛЯНА, ПЕТРУСЬ І ПАВЛУСЬ ВОРОХИ

Ділимося сумною вісткою, що дня 29-го червня 1981 року, відійшла у Вічність, на 77-му році життя,

наша Незабутня

ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ та ПРАБАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ ДЗЮБЛИК

ПОХОРОН відбувся 2-го липня 1981 року на українському православному цвинтарі св. Володимира в Клівленді, Огайо.

Горем прибиті:

муж — ВАСИЛЬ
донька — ГАЛИНА ДМИТРЕВИЧ з мужем ЛЕОНІДОМ
внуки:
БОГДАН з дружиною ШЕРІ
РОМАН
правнуки: ІВАН, ПАВЛО та МИХАЙЛО

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Дорогого МУЖА, БАТЬКА І СИНА

бл. п. д-ра

АНАТОЛІЯ ЛИТВАКІВСЬКОГО

І В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п. протопресвітера

о. МИКОЛИ ЛИТВАКІВСЬКОГО

в неділю, 19-го липня 1981 р., по Службі Божій буде відправлена

ПАНАХИДА

в катедральному соборі св. Володимира в Чікаґо, Ілл.

Просимо Приятелів і Друзів помолитись з нами в цей день за спокій Їхніх душ.

РОДИНА

У ПЛЯНІ ЗБІЛЬШЕННЯ ударної сили американської морської военної фльоти Пентаґон запрпонував п'ятилітню програму розбудови фльоти, яка включає побудову 143 кораблів, з того два літаконосці з атомовими двигунами і 14 підводних човнів різного типу, а також 1,890 літаків. Все це становить на 75 відсотків більшу кількість, як плянувала адміністрації президента Джіммі Картера. Програма виноситиме в загальному понад 120 більйонів долярів. Основним завданням є, — заявив речник Пентаґону, — щоб не тільки змодернізувати американську фльоту, але дорівняти її до сили сов'єтської фльоти, яка в багатьох відношеннях перевищила фльоту ЗСА. В загальному Пентаґон надіється досягнути числа 1,000 кораблів з того 22 літаконосці типу „Німіц".

Мґр Х. Панчук — нова українська професіоналістка в Чікаґо

Із закінченням минулорічного академічного року українська громада в Чікаго збагатилась новими надійними професіоналістами Поміж ними й нова фармацевтка мгр Христя Зоя Панчук.

Христя народилася у Ню Йорку в 1957 році та є дочкою мґр фармації Ярослави (зі Слижів) і д-ра Ярослава Панчуків. У 1958 році переїхала вона з батьками та зі старшою сестрою Рутою настало до Чікаго. Тут ходила до народної школи при катедрі св. о.Миколая, як також до школи українознавства, яку закінчила з відзначенням. Середню освіту здобула Христя у школі Сестер Домініканок „Реджина" у Вільмет, Іллиной.

Наша ґрадуантка навчалася фармації у Медичному Центрі Іллинойського університету в Чікаґо, який закінчила в червні 1980 року склавши професійний іспит. Тепер вона працює у ветеранському шпиталі при Медичному Центрі Нортвестерн університеті в Чікаго.

Мгр Х.Панчук,бувши ще в середній школі, належала до юного ансамблю „Верховина" при катедрі св.о. Миколая, як також була членкою танцювального ансамблю „Метелиця".

Гри на фортепіяні вчилася вона в музичній студії проф. Ігора Білогруда, а також цікавиться мистецтвом та малює трипільську кераміку. Від дитинства належала Христя до українського Пласту. В Чікаґській Пластовій Саниці була вона виховницею новачок і гніз-

Мґр Х. Панчук

довою, а в останніх роках була також у проводі пластових таборів на „Беркуті" та „Писаному Камені". Мгр Христя належить до куреня старших пластунок „Лісові мавки" та під сучасну пору є крайовою референткою УСП (Уладу Старших Пластунів) при Крайовій Пластовій Старшині в Америці.

Крім Пласту, вона належить також до секції фармацевтів при Лікарському Товаристві Північної Америки, відділ Іллиной.

Під час студій Христя належала до Товариства жінок фармацевтів Ламбда Каппа Сігма та є членом американського фармацевтичного Товариства.

Складаємо велике признання її батькам, що так гарно виховали свою доню в українсько-патріотичнім і релігійнім дусі, а дорогій нашій колежанці бажаємо дальших гарних успіхів в її професійно-громадському та приватному житті.

Д-р Павло Пундій

Доповідь проф. Романа Шпорлюка в УВАН

Відкриваючи конференцію, що відбулась 31-го травня 1981 року у Ню Йорку, науковий секретар Академії проф. Олег Федишин відзначив, що вона є першою з циклу запляновоних конференцій, присвячених Києву в зв'язку з його 1500-річним ювілеєм. Він сказав, що сьогоднішній доповідач є професором історії в Мичиганському університеті, має ряд публікацій з східньоевропейської історії, в тому історії України.

Професор Шпорлюк почав свою доповідь із розповіді про праці американського географа Марка Джефферсона, який підніс проблему значення столиці в житті країни. Розмір столиці порівняно до інших міст дозволяє судити про рівень політичної та культурної інтеграції країни. Рим, Париж, Лондон є найбільшими провідними містами в Італії, Франції та Англії, також центрами не лише політичного, а й культурного життя країн. У федеральних державах, як от Злучені Стейти Америки та Швайцарія, їх політичні столиці не є найбільшими містами і не є найвизначнішими культурними чи економічними центрами країн.

Проф. Шпорлюк сказав, що у XIX і на початку XX сторіч в Україні не було столиці, яка мала б вплив на життя всієї країни. Було кілька центрів: Київ був духовним центром, Львів—політичним, Харків—промисловим. Одеса була найбільшим містом в Україні, але найменше українським з усіх великих міст. Українців у ній було вісім відсотків, менше, ніж росіян і жидів. Українці в Одесі були здебільшого некваліфікованими робітниками.

Відсутність столиці в Україні позначалась на подіях революції 1917-20 років. Київ не був загальновизнаним центром, були моменти змагання між Києвом, Харковом і Донбасом.

Колись Одеса була значно більшим містом, ніж Київ (1897 року Одеса мала 400 тисяч населення проти 250 тисяч у Києві). Тепер Київ має понад два мільйони населення, а Одеса тільки один мільйон.

Тепер в Україні є столиця —Київ. Хто хоче бути „кимось" в Україні, їде до Києва.

Сучасні тенденції зростання Києва відрізняються від тенденцій розвитку інших великих міст Української ССР. Його населення зростає швидще, ніж в інших містах. Також кількість українців у Києві протягом останніх десятиріч збільшується, хоч у цілому в Україні відсоток українців зменшується.

Звичайно населення усіх великих міст збільшується не за рахунок природного приросту, а за рахунок міґрації до них. У кінці 1960 років 80 відсотків людей, які переїхали до Києва, були з Української ССР (переважно зі Західньої України і Правобережжя), 12 відсотків було з РСФСР, потроху боло з Казахстану і Грузії.

Проф. Шпорлюк назвав „містотворчі фактори", що впливають на зростання міст, як от політика (тобто наявність урядових установ), промисловість, фінансові і забезпеченеві установи, культурні заклади, наукові інституції, преса, радіо, тощо.

Київ особливо швидко росте, бо в ньому є кілька містотворчих факторів, а не лише один, наприклад, промисловість чи транспорт. Тут—адміністративний і партійний апарат, багато службовців різного роду управлінь та міністерств. У Києві живе понад 200 тисяч членів партії.

Київ є також важливим культурним і науковим центром: тут Академія Наук Української ССР; 40 відсотків усіх докторів наук в УССР і 33 відсотки кандидатів наук живуть у Києві. Тут скупчені не лише фахівці гуманітарних, але й точних наук, розвиваються нові ділянки їх. Діють численні науково-дослідчі інститути з модерними лябораторіями. Десять відсотків населення Києва працює в наукових установах або обслуговує їх.

Київ є центром видавничої діяльности: 99 відсотків усіх журналів і 70 відсотків книжок, що публікуються в УССР, виходять у Києві. Крім Москви, Київ єдине місто у СССР, де виходять дві міські щоденні газети: ранкова—„Прапор комунізму" та вечірня—„Вечірній Київ".

У Києві живе половина членів Спілки Письменників України, половина українських архітекторів, 60 відсотків композиторів.

Київ є туристичним центром. Через це тут багато готелів, обслуга. Щоб приймати туристів-українців з Канади й Америки потрібні люди, які говорять по-українському.

Роман Шпорлюк підкреслив, що власне тому, що Київ є великим культурним центром, тут іде змагання вдох націй, двох культур—української і російської. Кияни читають українські газети, що виходять у Києві, але з політичних причин не наважуються прилюдно говорити по-українському.

Ситуацію з вживанням української мови прилюдно в Києві можна назвати мовним терором. Всі ґіди для совєтських туристів уживають виключно російської мови, навіть коли екскурсантами є українські діти з провінційних шкіл.

Ясно відчувається національна нерівність, йде посилена русифікація. Починаючи з дитячих садків, дітей переважно вчать російською мовою. Але тиск посилює національні почуття і Київ стає центром боротьби за національні права українців, між іншим тому, що власне в столиці є велика концентрація інтеліґенції.

Людина потенціяльно-національного настановлення прагне переїхати до Києва. Українець-журналіст, письменник чи вчитель, який живе в російському оточенні (наприклад), або сидить тихо і говорить російською мовою, або старається переїхати до Києва чи до Львова, де можна працювати, послуговуючись професійно українською мовою.

Дослідники дисидентства в Україні звертають увагу на те, що багато правозахисників, які борються за національні права українців, походять з Західньої України, але чимало з них побували в Києві—чи то вчилися в Київському університеті, чи працювали в Києві.

Професор Шорлюк відзначив, що в Києві також серед офіційних режимних кіл—культурної еліти і бюрократії—помічається прагнення здобути більше прав та можливостей. На його думку, це є наслідок чисельного зростання Києва як метрополії.

Протягом кількох десятиліть йде боротьба київської інтеліґенції за створення нових українських театрів у Києві. До недавнього часу, 1979-80 рр., в Києві було всього сім театрів, при чому тільки один український драматичний театр (ім. Франка). Останнім часом під тиском вимог самих киян створено нові театри: Молодіжний, Театр драми та комедії, Театри естради і поезії, а зовсім недавно—експериментальну студію—Театр кіноактора. З них, здається, тільки Молодіжний театр уживає українську мову. Одночасно українська мова понесла і втрату, бо Театр юного глядача, який колись був українським, тепер дає вистави і російською і українською мовами.

„Справу мови нових театрів, про які ще мало відомо, варто дослідити туристам, які відвідують Київ,"— сказав проф. Шпорлюк.

Київ „недорозвинений" не тільки в театральній ділянці, але і в галузі літературних журналів. Наприклад, хоч 50 відсотків українських письменників живе в Києві, тут виходить лише один чисто літературний журнал Спілки Письменників—„Вітчизна" Інші журнали, як от „Всесвіт" чи „Дніпро", є спільними виданнями СПУ та інших організацій. Письменникам нема де друкуватися. В пресі йде боротьба за те, щоб створити ще один літературний місячник, а саме, журнал „Київ", який був би органом столичної організації СПУ. Письменники також вимагають, щоб альманах „Сузір'я" став журналом.

Як столиця УССР, члена ОН, Київ, крім Москви і Мінська, є єдиним містом у СССР, звідки люди їздять на конференції Об'єднаних націй. Серед партійної верхівки ще є багато охочих поїхати закордон, але таких можливостей мало, їх домагаються. Можна гадати, що київська бюрократія радо б бачила більшу міжнародну активність УССР.

У внутрішніх справах бувають конфлікти між місцевими київськими бюрократами і підприємствами, що підлягають всесоюзним міністерствам. Місцеві бюрократи роблять опір тенденції всесоюзних урядових кіл—будувати нові промислові об'єкти у Києві, які притягають з-зовні багато робітників.

Києву потрібні не нові заводи, а нові школи, крамниці, установи обслуг, театри, журнали, ляборатори. Проте всесоюзні міністерства, які хочуть збільшувати кількість робітників у столиці, не дають коштів на освітні та соціяльні потреби, які неминуче виникають при збільшенні числа робітників. Однак Москва таких коштів пляном не передбачає, вимагає, щоб Київ їх сам оплачував.

Київ має зростає, але як модерне місто науки, культури, управління, найновішої техніки і сервісу, які притягають працівників високої кваліфікації. Передбачають, що до 2000-го року Київ матиме близько чотирьох мільйонів населення. Київ уже виразно здобув ролю провідного міста України, і треба сподіватися, що її утримає в майбутньому.

Л.Дражевська

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОЛЕКСА КОЗІЙ, член УНС Відд. 292 св. Івана Хрестителя в Детройті, Міч., помер 20-го квітня 1981 р. на 86-му р. життя. Нар.1895 р.; членом УНС став у 1936 р. Залишив у смутку дружину Євдокію, сина Станлея, дочку Ольгу, 9 внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 23-го квітня 1981 р. на цвинтарі Марбл Парк в Мілан, Міч.

Вічна Йому Пам'ять!
Стелла Фелик, секр.

МИХАЙЛО ІВАХІВ, член УНС Відд. 361 Т-ва Дністер в Ню Йорку, помер 8-го травня 1981 р. на 71-му р. життя. Нар. 1909 р. в Байоні, Н. Дж.; членом УНС став у 1943 р. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Каролін, 2 внуків,сестру та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 12-го травня 1981 р. на цвинтарі Реформ Чирч у Вест Ню Гемпстел, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
С. Чума, секр.

КАТЕРИНА ДВОРЧИН, членка УНС Відд. 204 ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, померла 15-го березня 1981 р. на 86-му р. життя. Нар.1895 р. в Утішкові, пов. Золочів, Україна; членкою УНС стала у 1942 р. Залишила у смутку сина Стенлія з дружиною Доротою і 6 внуків. Похорон відбувся 18-го березня 1981 р. на цвинтарі Мейпл Ґров Меморіял Парк в Кю Ґарден, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Василь Палідвор, секр.

ІВАН М. КРАВЧИШИН, член УНС та довголітній голова 35-го Відд. Укр. Амер. Єдність в Чікаго-Північ, помер 8-го квітня 1981 р. на 83-му р.життя. Нар. 1898 р. в Туринськ, Лемківщина, Україна; членом УНС став у 1940 р. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Анну, синів Івана і Михайла з родинами та 12 внуків і правнука. Похорон відбувся 11-го квітня 1981 р. на цвинтарі св. Марії в Евергрін Парк, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа

СТЕЛЛА ГАЛИЧИН, членка УНС Відд. 455 ім. Лесі Українки в Ню Йорку, померла 2го квітня 1981 р. на 69-му р. життя. Нар.1912 р. в Ню Йорку; членкою УНС стала у 1947 р. Залишила у смутку чоловіка Василя, дочки Гелен і Маріон,5 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 4-го квітня 1981 р. на цвинтарі у Флемінгтон, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Софія Соколишин, секр.

МАРІЯ САВКА, членка УНС Відд. 364 св. Василія в Клівленд, Огайо, померла 27-го квітня 1981 р. на 88 р. життя. Нар. 1893 р. в Дзібулкі, Україна; членкою УНС стала у 1927 р. Залишила у смутку сина Михайла, доньку Маріон і 5 внуків. Похорон відбувся 29-го квітня 1981 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Парма, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
В. Владика, секр.

МИХАЙЛО СЕМКІВ, член УНС та секретар 379 Відд. св. Юрія в Чікаго, Ілл., помер 3-го травня 1981 р. на 86-му р. життя. Нар. 1895 р. в Раків, Долина, Україна; членом УНС став у 1917 р. Залишив у смутку доньку Анну, сина Василя внуків, братів, сестер та багато інших членів родини в Україні, Австралії і ЗСА. Похорон відбувся 6-го травня 1981 р. на цвинтарі св. Миколая в Чікаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Семків, секр.

СТЕФАН КУЛІШ, член УНС Відд. 221 св. Стефана в Чікаго, помер 31-го травня 1981 р. на 79-му р. життя. Нар. 1902 р. у Вощанці, Україна; членом УНС став у 1950 р. Залишив у смутку дружину Стефанію, трьох синів і дві дочки з родинами, 10 внуків і брата в Україні. Похорон відбувся 3-го червня 1981 р. на цвинтарі св. Миколая в Чікаго.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Карачевський, секр.

Ще одна лікарська професійна сила

Недавно, бо 27-го травня ц.р., в ряди українських лікарів прибула ще одна професійна сила—Марина Любов Василишин, дочка покійного д-ра Ростислава та Анни Василишинів, яка в цей день у Кейс Вестерн Різерв університеті, Клівленд, Огайо, отримала диплом лікаря.

Хірургічну резидентуру М. Л. Василишин зачне практикувати в рамках програми Бровн університету в Ровд Айлендському шпиталі.

Анна Василишин, мати нового лікаря та брат її батька Ростислава—Богдан Василишин належать до 235-го Відділу Українського Народного Союзу в Россфорді, Огайо.